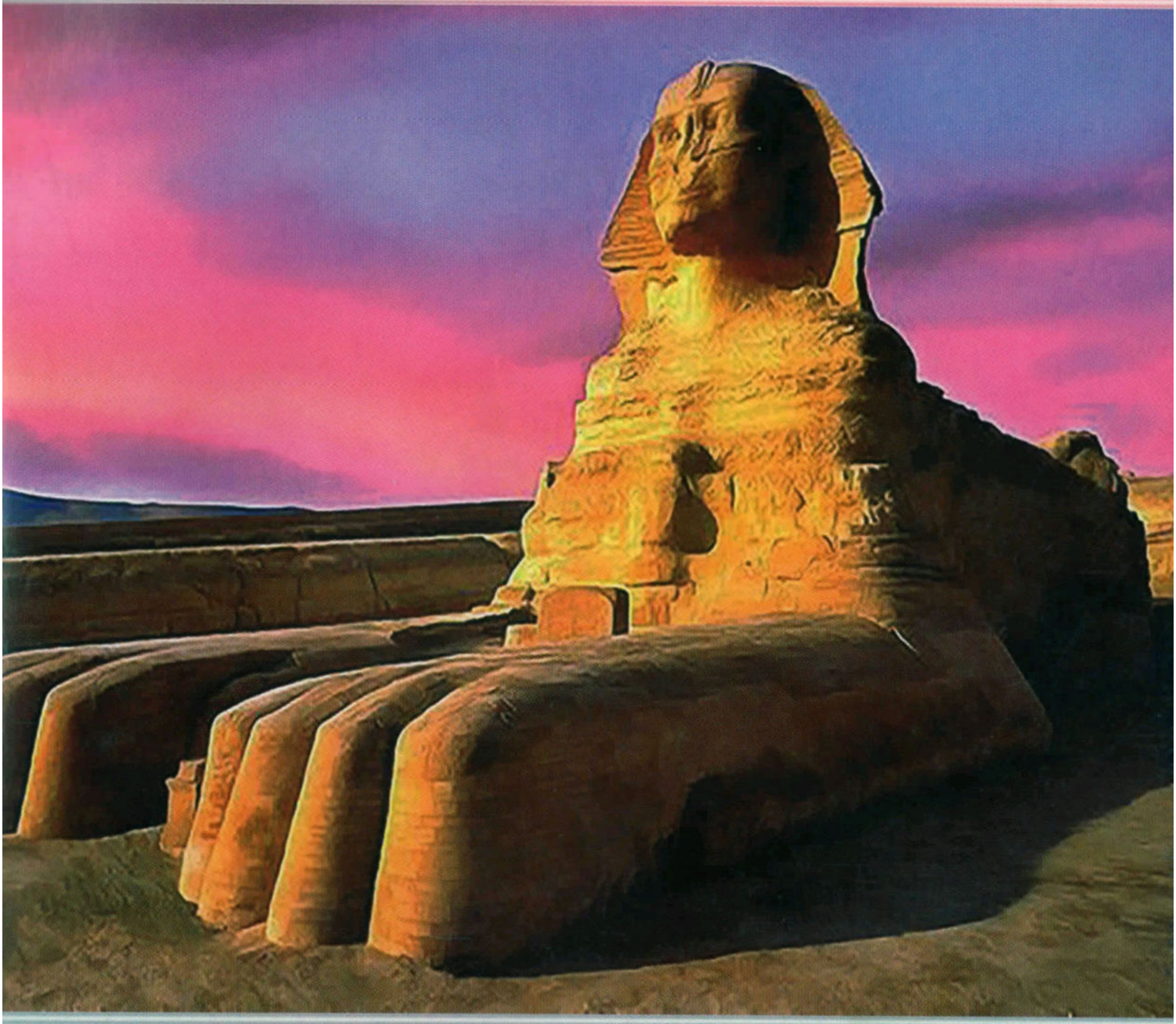
15/4/2019.

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఏప్రిల్ 2019

ప్రకాశము, ప్రేరణ, అంతర్దర్శనం

సంపాదకీయం:

తమ సంభాషణల సందర్భంలో మదర్ చెప్పిన కొన్ని కథలను యీ సంచికలో మీ ముందుంచ బోతున్నాం. ఆమె కనుల ముందు జరిగిన యధార్థ సంఘటనలే యీ కథలు. అందుచేత మార్మికవాదులు తరచుగా చెప్పే ప్రతీకాత్మక కథలకన్న వీటికి లోతైన విలువ వున్నది, ఇవి చాలా ప్రత్యేకమైనవి పరిమళభరితమైనవి. ఆమె చెప్పిన సృష్టికి సంబంధించిన కథలు సైతం, గ్రంథాలలో చదివినవి లేక యితరుల ద్వారా విన్నవి కావు. ఆమె సుదీర్ఘ ఆధ్యాత్మిక మహాయానంలో ఆమె పొందిన అనుభవాలు, సాక్షాత్కారాలు. మనం అది వరకు చూచివుండి వున్నా, వాటి పూర్తి ప్రాముఖ్యతను గ్రహించలేకపోయినవాటిని దైవం యే విధంగా చూస్తుందో యీ కథలు మనకు చూపిస్తాయి. మనం ఒక గొప్ప యెరుకతో నివసించ గలిగేటట్లు యివి మనలను చైతన్యవంతులను చేస్తాయి. అవి నిజజీవితానికి సంబంధించిన సంఘటనలు గనుక, నిజంగా, అల్పమైనవీ, అతి సాధారణమైనవీ అంటూ యేమీ లేవని కూడా యీ కథలు మనకు తెలుపుతాయి. అత్యంత అల్పమైన విషయాలను కూడా ఒక ఉదాత్తమమైన దృక్కోణం నుండి చూడగలమని యీ కథలు మనకు తెలుపుతాయి.

అనువాదం: కె.వి. రావు (9849929254)

నా మిత్రులలో ఒకరు భారతదేశ యాత్ర జేసినందున అతడి యాత్రావిశేషాలను తెలియజేయమని అభ్యర్థించడం జరిగింది. అక్కడ ఎంతో సులభంగా అన్నింటినీ నమ్మే ఒక వృద్ధురాలున్నది. అతడి నామె 'భారతదేశంలో ఆత్మలను లెక్కించుతారా?' అని అడిగింది. 'అవును' అన్నారాయన. 'అక్కడెన్ని వున్నవి?' అని వృద్ధురాలు ప్రశ్నించింది. 'ఒక్కటి మాత్రమే' నని ఆయన సమాధానం.

CWM 4:48

అమ్మ

ప్రకాశాలు

సృష్టికథ

తనను తాను చూసుకునే నిమిత్తమై పరమోన్నతుడు తనను తనలోనే బహిర్గతం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నప్పుడు మొట్టమొదట ఆయన లోని ప్రపంచ జ్ఞానాన్ని దానిని సృజించేశక్తిని బహిర్గతం జేసుకున్నారు. ఈ జ్ఞాన-చైతన్యం, క్రియాశక్తి దాని, పనిని ఆరంభించినది. పరమోత్తమ సంకల్పంలో ఒక ప్రణాళిక ఉన్నది. ఈ ప్రణాళిక ప్రప్రథమ సూత్రం సారభూత ఆనందం, సారభూత స్వేచ్ఛ రెండూ వ్యక్తమవడం. అది ఈ సృష్టిలో అత్యంత ఆసక్తికరమయిన లక్షణంగా కన్పించింది. ఈ ఆనందాన్ని స్వేచ్ఛను రూపాలలో వ్యక్తం చేయడంకోసం మధ్యంతర జీవులు అవసరమయినవి. ప్రప్రథమంగా విశ్వజనీన అభివృద్ధిని ఆరంభించడానికి నాలుగు దివ్యజీవులు వెలువడ్డాయి. పరాత్పరునిలో వెలువడడానికి సిద్ధమై అంతర్నిహితంగా వున్నదంతా క్రమంగా వస్తురూపం తీసుకోవడమే ఆ విశ్వజనీన అభివృద్ధి. ఆ దివ్యజీవులు తమ ఉనికి సంబంధిత సూత్రంలో చైతన్యం, వెలుగు, ప్రాణం, ఆనందం, ప్రేమ, సత్యం. వీటికి అత్యద్భుతమైన మహాశక్తి, గొప్పబలం ఉన్నదనే స్పృహ వీటి కుంటుందని నీవు తేలికగానే ఊహించుకోగలవనుకుంటాను. ఎందుకనంటే అవి సారతః వీటి అసలు సూత్రాలే. ఈ సృష్టి స్వయంగా స్వేచ్ఛయే అయినందున ఎంపిక చేసుకొనే పూర్ణ స్వేచ్ఛ వాటికున్నది. ... అవి పని నారంభింపగనే అదెలా చేయాలననే స్వంతభావన వాటికున్నది. పూర్తి స్వేచ్ఛ వున్నందున సృష్టిని స్వతంత్రంగా చేయాలనుకున్నవి. మీ కింతకు ముందు నేను చదివిన దానిలో శ్రీఅరవిందులవారన్న సేవకపరికరం వైఖరితోగాక సహజంగా యజమాని వైఖరిననుసరించాయి, — అనవచ్చునంటే — విశ్వంలో అస్థవ్యస్తతంతటకి అతిముఖ్యమైన కారణం యీ పొరపాటే. వాటికి పరమోత్తమునికి మధ్య యీ వేర్పాటు అసలు కారణం వేర్పాటు జరిగిన వెంటనే చైతన్యం జడచేతనగా, వెలుగు చీకటిగా, ప్రేమ ద్వేషంగా ఆనందం బాధగా, ప్రాణం మరణంగా సత్యం అసత్యంగా మారినవి. వేరయి అస్తవ్యస్థంగా ఉన్న అవి స్వతంత్రంగా తమ సృష్టులతో ముందుకు సాగాయి. తత్ఫలితమే మనం చూస్తున్న యీ ప్రపంచం. దశలవారిగా ప్రపంచ ప్రగతి జరిగింది. అదంతా చెప్పాలంటే నిజానికి కొంత ఎక్కువ సమయం పడుతుంది. కాని చివరికి ...

చీకటిగా, జడంగా, హీనంగా ఉండే పదార్థమయి ముగిసింది. అత్యంత ప్రధానంగా ప్రపంచాన్ని సృష్టించడంకోసం ఈ నాలుగు జీవులను ఉద్ధరింపజేసిన సృజనశీల క్రియాశక్తి, జరుగుతున్న దానిని ప్రత్యక్షంగా చూసి పరమోత్తముని వైపు తిరిగి జరిగిపోయిన చెడు విరుగుడు కోసం, బాగుచేయడంకోసం ప్రార్థించింది.

అప్పుడు ఆమె చైతన్యాన్ని జడచైతన్యంలోకి, ఆమె ప్రేమను వేదనలోనికి, ఆమె సత్యాన్ని అసత్యములోనికి అధోముఖంగా అట్టడుగు దాకా చొరుచుకొని పొమ్మని ఆజ్ఞాపింపబడిందామె, ఆరంభంలో ఉద్భవించిన దానికంటే హెచ్చుగా ఓ మహాచేతన, ఓ మరింత సంపూర్ణ ప్రేమను, సత్యాన్ని మేల్కొల్పడానికి పదార్థ విశ్వాన్ని తిరిగి తన పరమోత్తమ ఆరంభంలోనికి తీసుకురావడమనే విముక్త చలనం ఆరంభమవడానికి భయానకమైన పదార్థంలోనికి —చెప్పవలసివస్తే— దుమికి మునకవేసింది.

కాబట్టి అంతర్వ్యలన పరంపర అని పిలువదగినవి అంతర్వ్యలన చరిత్ర పదార్థంలో ఉన్నది. ఈ అంతర్వ్యలనాల ప్రస్తుత ఫలితం జడచేతననుండి అతిమనస్సు వెలువడడం. కన్పిస్తున్న రూపం తర్వాత మరేదీ ఉండబోదని సూచిస్తున్నదేమీ లేదక్కడ. ఎందు వలనంటే పరమోన్నతుడు అక్షయుడు గనుక. ఎల్లప్పుడూ నూతన ప్రపంచాలను సృజించుతూనే వుంటాడు. అదీ నా కథ.

CWM 9:206- 8

దేవతల జననం

'అదితి' అని మనం పిలుస్తున్నదేదో అది సృజనశీలమయిన చేతన, అవును అదే సృజనశీల చేతన..... దీని గురించి పూర్తిగా చిన్నపిల్లలకు చెప్పినట్లు చెప్పబోతు న్నాను, సృష్టి కార్యాన్నామె స్వీకరించినప్పుడు తన అస్తిత్వం నుండి నాలుగు రూపాలను వెలువరించారు. ఈ నాలుగు రూపాలకు విశ్వాన్ని అభివృద్ధి చేసే కార్యం అప్పగించబడింది. ఇప్పటికే దీన్ని గురించి వొకమారు చెప్పినట్లున్నాను. అప్పుడు విశ్వం చెడుగా తయారైంది. అని మన భాషలో చెప్పవచ్చు. కాబట్టి విషయాలు తప్పవడంతో ఆమె సకల జీవులతో మరొకసృష్టి చేయడంతో వారే దేవతలయ్యారు, నాలుగు ప్రసారాలతో సృజింపబడిన అపసవ్యతకు సమాంతరంగా సవ్యత, అభివృద్ధి పరమోన్నతుని మార్గదర్శకత్వంలో జరిగింది. ఒక క్రమపద్ధతిలో

లోకాలన్నీ మరీమరీ పదార్థంవైపు దిగివచ్చాయి. తర్వాత వ్యక్తమైన దేవతలందరు శ్రీఅరవిందులు వారన్న అధిమనస్సు పరగణాలలో మహనీయాతి మహనీయంగా, ఒక రూపం తీసుకోవడం ద్రవ్యీకరణం చెందటం జరిగింది. తరువాత వెలువడిన దేవత లందరూ ఈ శ్రేణికి చెందుతారు. అక్కడనుండి పదార్థ విశ్వసృష్టిపై పృథ్వి సృష్టిపై అధ్యక్షత వహించారు. బహుసులభంగా పరిష్కరించడంకోసం సమస్యను కుదించి ఒక్కచోటుకు తీసుకువచ్చి కేంద్రీకరించడానికి విశ్వమంతటికి ప్రతినిధిగా పృథ్విని ఓ సంకేత సృష్టిగా తయారుచేయడం ఆ నిర్వహణలో వొకటి. ఖగోళశాస్త్రి దృష్టిలో ఈ పృథ్వి అత్యంత సూక్ష్మమయినదైనప్పటికీ అప్రధానమైనదైనప్పటికీ విస్వసృష్టియొక్క నిగూఢదృష్టిలో ఎంతో ప్రాధాన్యత గలది. అది విశ్వాన్ని ఎంతో పరిపూర్ణంగా సంకేతరూపంలో తెలియజేస్తుంది. పృథ్విని రూపాంతరీకరించడంలో ఏ ప్రక్రియద్వారా ఒకదాని నుంచి మరొకదానిపైకి ప్రభావం వ్యాపిస్తుందో ఆ ప్రక్రియ ద్వారా లేక సామరస్యతద్వారా విశ్వరూపాంతరీకరణ సంభవిస్తుంది. గనుక యిది పరిపూర్ణంగా ప్రాతినిధ్యం వహింపగల్గిన ఒక సంకేతం. ఎందుకంటే పృథ్వి విశ్వానికొక సంకేతం. ఇది దేవతలు అవలంబించిన విధానం. దేవతల ఉనికికి స్థానమయిన ఈ పరగణాను శ్రీఅరవిందులు 'అధిమనస్సు' అన్నారు.

CWM7:158 *అనువాదం: అరుణామోహన్ (99866117137)*

కోల్పోయిన స్వర్గం

జంతుసంబంధ దివ్యత్వదశనుండి, మానసిక అభివృద్ధిద్వారా, మానవజాతి సచేతన దివ్యత్వంలోని కెదగాలని కోరుకొనడంగా, జ్ఞానవృక్ష ఫలాన్ని తినడం అనే సంకేత రూపంలో ఈడెన్ ఉద్యానవనంలోని సర్పం కథ తెలుపుతోందని థియోన్ యెప్పుడూ చెప్తూండేవాడు. ఈ సర్పం సప్త వర్ణ రంజితమనీ, పట్టకం రంగులన్నింటినీ ప్రతిబింబిస్తూంటుందనీ, అదెంతమాత్రం దుష్టశక్తి కాదని, అది పరిణామ శక్తి — క్రియాశక్తి — పరిణామ శక్తి యనీ థియోన్ యెప్పుడూ చెప్తూండేవాడు.ఈ పరిణామశక్తి, జ్ఞానఫలాన్ని వాళ్ళు రుచిచూచేటట్లు చేయడం సహజం గదా! థియోన్ చెప్పిన దాని ప్రకారం, యెహోవా అసురుల నాయకుడు, అత్యున్నత అసురుడు, ప్రతి దానిని లోబరుచుకొని తన అధీనంలో వుంచుకోవాలని కోరే అహంకారిక భగవంతుడు. అందుచేత వీరి యీ చర్య అతనికి కోపం తెప్పించింది. ఎందుకనంటే

అది, మానవజాతిని చేతనా పరిణామంద్వారా దేవతలయ్యేటట్లు చేసింది. అందుకని అతడు వారిని స్వర్గంనుండి బహిష్కరించాడు.

పిల్లల కథలాగా చెప్పినప్పటికీ, ఈ కథలో యెంతో గొప్ప సత్యం వుంది. యెంతో గొప్పసత్యం.

దిమదర్ ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు ఫిబ్రవరి 4, 1961

సావిత్రి, సత్యవంతుల కథ

పృథ్వి ఒక ప్రాతినిధ్యాత్మక, ప్రతీకాత్మక ప్రపంచం. దానికి అత్యంత ఘనిష్ట సత్యతను కట్టబెట్టే ఒకవిధమైన స్ఫటికాలగడ్డ, పరిణామ క్రమ కేంద్రీకరణ. దాన్నీ విధంగా తీసుకోవాలి. పృథ్వి చరిత్ర ఒక ప్రతీకాత్మక చరిత్ర. భూమిమీదే అవతరణ జరుగుతుంది. (అది విశ్వజనీన చరిత్ర కాదు, ఐహిక సృష్టి చరిత్ర) వ్యక్తిగత ఐహిక అస్తిత్వంలో లేక జీవిలో, వ్యక్తిగత ఐహిక వాతావరణంలో అవతరణ జరుగుతుంది.

సావిత్రి విషయం చూద్దాం. ఈ విషయాన్నది చాలా చక్కగా వివరిస్తుంది. జగజ్జనని, జగత్తంతటా వ్యాపించివుంది. జగత్తు లో పని చేస్తోంది. పరిణామాన్నితన పరిపూర్ణతకు, తన గమ్యానికి చేర్చేందుకు జరిగే పని అంతటికీ ఘనిష్టరూపం యివ్వబడేది భువిపైననే, అది సరే! మొట్టమొదట జగజ్జననిగా ప్రాతినధ్యం వహిస్తూ ఒక రూపం వెలువడింది. భూమి తనను తాను సంసిద్ధం చేసుకొనే విధంగా సహాయపడేందుకు అది భూమిమీద యెల్లప్పుడూ వుంటుంది. సన్నద్ధత పూర్తైన పిదప, జగజ్జనని స్వయంగా, తన పనినిని పూర్తి చేయడానికి అవతరిస్తుంది. ఈ పనిని ఆమె సత్యవంతునితో కలిసి చేస్తుంది. సత్యవంతుడు పృథ్వి అంతరాత్మ. ఆమె పృథ్వి అంతరాత్మతో సన్నిహిత యేకత్వంలో నివసిస్తుంది. ఇద్దరూ కలిసి ఆ కార్యం నిర్వహిస్తారు. "ఇదిగో యిక్కడ నేను నా కార్యాన్ని నిర్వహిస్తాను." అంటూ ఆమె పృథ్వి అంతరాత్మను తన కార్యంకోసం యెన్నుకొంది. మరెక్కడో అయితే (ఉన్నత చేతనా పరగణాలను అమ్మ సూచిస్తారు.) "ఉంటే" చాలు, విషయాలు "ఉండవలసిన విధంగా ఉంటాయి." ఇచట భూమిమీద, నీవు పని చేయవలసి వుంటుంది. జగజ్జనని ఉత్పతనాలు, ప్రభావాలు వుంటాయనేది స్పష్టమే. కాని విషయం యిక్కడ "సాధించబడుతుంది." పని జరిగే చోటు "యిదే." ఆమె విశ్వ

జనీనస్థితిలోనూ, ఆవలా, మహదానందంగా జీవించడానికి బదులుగా, కాలాతీత, విశ్వాతీత శాశ్వతత్వంలో మహదానందంగా జీవించడానికి బదులుగా, "లేదు, నేను యిక్కడ నా కార్యం నిర్వహించబోతున్నాను. "యిక్కడ" పని చేయాలని నేను వాంఛిస్తున్నాను" అంటున్నది. అప్పుడు పరాత్పరుడు ఆమెతో "నీవు ప్రకటించినది" "నా పరమేచ్ఛనే" అన్నాడు. ...నేను యిక్కడ పని చేయాలనుకుంటున్నాను. అంతా సిద్ధమైన పిదప భూమి తయారైన పిదప మానవ జాతి సంసిద్ధమైన పిదప (యే వక్కరికీ అది తెలియకపోయినా) "మహనీయక్షణం" యేతెంచినపుడు ... అవును, నా కార్యం నిర్వహించడానికి నేను అవతరిస్తాను."

అదీకథ!

అమ్మ: ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు జూలై 28, 1961

పరాత్పరునకు ఆసురుడు విసిరిన సవాలు

నాకోవిధమైన జ్ఞాపకంలాంటిది వుంది. నా కెవరూ చెప్పనటువంటి, చాలా పురాతనమైన కధకు సంబందించిన జ్ఞాపకం అది. అందులో, మొట్టమొదటి అసురుడు, పరాత్పరునకు విసరిన సవాలు వుంది. "నేనూ నీ అంతగొప్ప వాడిని?" అన్నాడు సమాధానం "నీవు నాకంటె గొప్పవాడివి కావాలని అభిలషిస్తున్నాను. ఎందుకనంటే ఆ పైన యిక యే ఆసురుడూ వుండడు."

ఈ జ్ఞాపకం యెక్కడో చాలా సజీవంగా వుంది. నీవు "సకలానివి" అయితే యింకేమీ వుండదు, అంతా అయిపోయినట్లే — యిక్కడ గమనించవలసింది ఆసురుని ప్రగాఢవాంఛ పరాత్పరుని కంటె తాను గొప్ప వాడవ్వాలని. అందుకు పరాత్పరుడు "నాకంటె గొప్ప వాడిగా తయారవ్వు, అప్పుడు అసురుడనేవాడెవ్వడూ ఉండనే వుండడు." అని సమాధానం యిచ్చాడు.

తక్కువ పరిమాణంలో, భూమిమీద వున్నదనే చేతనకు సంబంధించిన ఒకానొక స్థాయిలో, యేం జరగబోతున్నదనే దానిని గురించి విచారించడం పూర్తిగా అసాధ్యమౌతుంది. ఒకే ఒక మహాక్రియాశక్తి, ఒకే ఒక దివ్యచేతన ఒక మహాశక్తి కార్యం నిర్వహిస్తున్నాయనేది కళ్ళకు కట్టినట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఆ "గొప్ప" శక్తివంతుడవ్వడం గొప్పగా అవ్వడం అనే భావన, సంకల్పం, గాఢవాంఛ — అనేది పరిమితులు లేని స్థాయి దాకా విస్తరించుకొనేటట్లు ముందుకు నెట్టేది "అదే మహాక్రియాశక్తి."

నీవు పరిమితిరహిత స్థితికి వెళ్ళగానే అంతా అయిపోయినట్లే.

పరస్పరం వ్యతిరేకించుకొనే రెండుశక్తుల భావం, మేలు చేసే శక్తి కీడుకలిగించే శక్తి, వాటిమధ్య పోరు, చివరకు దేనిమాట చెల్లుబాటవుతుంది, అనే భావాలు పురాతన భావాలు. అటువంటి కథలతో పిల్లలకు వినోదం కలిగించిన ఒకానొక కాలం వుండేది. అవి కేవలం పిల్లల కథలు.

కొద్దిమంది (నీ కిష్టమైతే, కొన్ని జీవులు లేక క్రియాశక్తులు లేక చేతనలు) పురోగమించాలంటే తమను తాము యిచ్చివేసుకోవలసి, నిమజ్జనం చేసుకోవలసి వుంటుంది. తమను తాము సంపూర్ణంగా లేకుండా చేసుకోవలసి వుంటుంది. అప్పుడే వాళ్ళు సాక్షాత్కారం పొందుతారు. ఇతరులకు మార్గం పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనదిగా వుంటుంది. అంటే అదొక వికాసం, ఒక ఆధిపత్యత, అద్భుతమైన పరిణామాలలో జరిగే విస్తరణ. ఆ విస్తరణ, వేర్పాటు యిక నెంత మాత్రం లేకుండా అదృశ్యమై పోయేంతవరకు జరుగుతుంది.

కొంతమంది యీ మార్గానికి మొగ్గు చూపితే మరికొంతమంది మరోదానికి మొగ్గు చూపుతారు. కాని చివరకు చేరుకొనేటప్పటికీ, అన్నీ కలుసుకుంటాయి. చిట్టచివరకు ఆవశ్యకమైనదేమిటంటే పరిమితులు అంతంగావడం.....

అమ్మ: ఒక శిష్యునితో సంభాషణలు: జూలై 31, 1963

దైవస్పర్శ

ఫ్రాన్సులో ఇటువంటి విషయమే ఒకటి తటస్థించింది. ఏ విధమైన చదువుగాని, పెద్దల బోధనలుగాని లేనటువంటి ఒక చిన్నమ్మాయి, చాలా చిన్నమ్మాయి విషయం, చాలా కాలం క్రితం తటస్థించిన విషయం యిది. ఆమె ఒక నృత్య కళాకారిణి, చాలా మంచి కళాకారిణి. ఆమెను నృత్యం నేర్చుకొనడానికి, ఆ రోజుల్లో సాధారణంగా యెప్పుడూ జరుగుతుండే విధంగానే చిన్నతనంలోనే, యెనిమిదేళ్ళ వయస్సులోనే ఆ స్కూలులో చేర్పించారు. చరిత్ర, జాగ్రఫీ, లెక్కలు తదితర విషయాలు నేర్చుకొనడానికి బదులు ఆమె నృత్యం నేర్చుకుంది. తనను తాను యితరులకు స్పష్టంగా యెలా తెలియజెప్పుకోవాలో కూడా ఆ అమ్మాయికి తెలియదు. ఆమెకు తెలివి వున్నప్పటికీ దానికి తగిని శిక్షణ లేదు. ఆమె యెలాగో ఆకర్షణకు లోనైంది. దైవమును పొందాలని ఆపుకోలేని ఆకాంక్ష కలిగింది, ఆతనికి తన్ను తాను అర్పణ

చేసుకోవాలనుకొన్నది. నాటర్ డామ్‌లోని గారడీవానిలాగా, మొదట్లో ఆమె దైవం గౌరవార్థం నాట్యం చేయ మొదలుపెట్టింది. నిజంగా ఆమె చాలా చక్కగా నర్తించేది. తరువాత, తానేం అనుభూతిచెందుతున్నదో దాన్ని అకస్మాత్తుగా వ్యక్తం చేయాలనుకొన్నది. లేఖలు వ్రాయ మొదలుపెట్టింది, అవి అద్భుతమైన కవితాధోరణిలో వుండేవి. ఆశ్చర్యం కలిగించే రీతిలో, ఆశ్చర్యం గొలిపే విషయాలను తెలిపేది. పుట తరువాత పుటగా, సమస్తాన్నీ ఒక అసాధారణ సౌలభ్యంతో వ్రాసింది. అదిలా జరిగింది. కొన్ని పరిస్థితుల వల్ల ఆమె కొన్ని యిబ్బందుల్లో పడింది. ఆమె మరచిపోయిన లేక వదలివేసిన పాతస్వభావం వైపు, ఆమె ప్రకృతిలో వున్నదేదో వెనక్కు లాగింది — అదే ఆమెను వాస్తవంలో పడవేసింది, వాస్తవాన్ని గమనించే స్థితికి తీసుకొచ్చింది, విషయాలను బాహ్యామైనవాటిగా చూడటం జరిగింది.

ఆ వెంటనే, ఆ తరువాత రెండు మాటలు కూడా కలపడం చేయలేకపోయింది. అసంఖ్యాక అక్షరదోషాలు లేకుండా ఒక వాక్యం కూడా వ్రాయలేకపోయింది.

ఒకానొక ప్రేరణ దశలో వున్నప్పుడు ఒక్క పొరపాటు జరుగకుండా ఆమె ఒక గొప్ప రచయితలా వ్రాసేది. ఆ స్థితినుండి బయటపడగానే, తిరిగి భూమ్మీది చేతనలోనికి తిరిగి — అంటే జీవనావసరాలు, ప్రతి నిమిషపు ఆవశ్యకతలు వగైరాలలో — పడిపోగానే, అంతా అదృశ్యమైపోయేది. పొరపాట్లు లేకుండా ఒక్క వాక్యం కూడా వ్రాయగలిగేది కాదు. వ్రాసినా అది పూర్తిగా సంస్కారరహితమైనదిగా వుండేది.

ఇప్పుడు చూడండి, యదార్థచేతనను గనుక పొందగలిగితే, పరిష్కరించలేనియే సమస్యా యిక నెంతమాత్రం వుండదు. నీవెలా వుండి తీరాలో అలా తయారవుతావు. నీవు తెలుసుకొని తీవలసినదాన్ని తెలుసుకొంటావు. నీవు చేసి తీరవలసినదాన్ని చేయగల శక్తి నీకు లభిస్తుంది. నీవు కష్టాలని చెప్పుకొంటున్నవన్నీ సహజంగానే వెంటనే అదృశ్యమైపోతాయి.

నేనిప్పుడు మాట్లాడుతున్నామె విషయంలో జరిగిందేమిటంటే, ఆమెను క్రిందికి పడలాగింది, ఆమెలోనే వున్నదేదో కాదు. అది మరో వ్యక్తిలో వుంది. దురదృష్టవశాత్తూ తరచుగా అలాగే జరుగుతుంది. జీవితంలో కొన్ని బాధ్యతలను వ్యక్తి తన మీద వేసుకొంటాడు, అదిగో అవి అతడు పురోగమించకుండా అతనిని వారిస్తాయి.

CWM 7:395 అనువాదం: కె. వి. రావు

విశ్వాసము, నిర్లిప్తత శక్తి: మిస్టర్ టైగర్

ఇది బౌద్ధులకు చెందిన ఒక కథ, బహుశా మీకు తెలిసే వుంటుంది. ఇది నూతనమైనది కానీ దీనికి అధికారికమైన యోగ్యత వుంది. దీనిని నేను మేడమ్ Z ద్వారా విన్నాను. మీకు తెలిసినట్లుగా ఆమె ఒక ప్రముఖ బౌద్ధురాలు, ప్రత్యేకంగా లాసాను చేరిన మొదటి ఐరోపా మహిళ. టిబెట్‌కు ఆమె చేసిన ప్రయాణం దుర్భర మైనది, వడలు జలదరింప జేసేది, ఈ ప్రయాణం గురించిన సంఘటనలు ఆమె సవివరంగా వర్ణించింది, దానిని ఈ సాయంత్రం మీతో చెప్పబోతున్నాను.

ఆమె సామూహిక ప్రయాణం చేసే ఒక నిర్దిష్ట ప్రయాణీకుల గుంపులో వుంది, ఇండో-చైనా ద్వారా టిబెట్‌కు చేరటం సులభం కనుక ఆ వైపునుండి వారు ప్రయాణిస్తు న్నారు. ఇండో-చైనా విస్తారమైన అరణ్యాలతో నిండి వుంది, ఈ అరణ్యాలలో పెద్ద పులుల బెడద వుంది. నరభక్షకులుగా మారాయి... అలా జరిగినపుడు వాటిని "మిస్టర్ టైగర్ " అని పిలుస్తారు. చీకటి పడిన ఒక సాయంకాలం వారంతా దట్టమైన ప్రాంతంలో వున్నప్పుడు - వాళ్ళు విడిది సురక్షితంగా చేయాలంటే ఈ అరణ్యాన్ని దాటాలి. అప్పుడు మేడమ్ జెడ్ అది తను ధ్యానం చేసే ఘడియ అని గ్రహించింది. చాలా క్రమపద్ధతిలో ఒక్కసారికూడా విడువకుండా నిర్దిష్ట సమయంలో ధ్యానం చేసే అల వాటు వుంది. అది ఆమె ధ్యానించే సమయం గనుక ఆమె తన సహచరులతో అన్నది, మీరు ప్రయాణం కొనసాగించండి, నేను ఇక్కడ కూర్చుని ధ్యానం చేసుకుం టాను, నేను ఎప్పుడు దీనిని పూర్తి చేస్తానో అప్పుడు వచ్చి మీతో కలుస్తాను. అంతవరకు తరువాతి మజిలీ చేరి అక్కడ విడిది ఏర్పాటు చేయండి. ఆమెతో వున్న ఒక కూలీ తన స్వంతభాషలో ఎంతో సహజంగా "లేదు మేడమ్ అది అసాధ్యం, పూర్తిగా అసాధ్యం" అన్నాడు. అతడు సంభాషించాడు. మేడమ్ Z టిబెట్టుభాషను టిబెట్టుజాతీయునిలా మాట్లాడగలదు. ఇది అతడు వచ్చి రాత్రిభోజనం కొరకు చూసే సమయం. మేము మిమ్ములను వదిలిపెట్టలేము. మీరు ఇక్కడ ఆగలేరు!" ఇది తనను ఎంత మాత్రం ఇబ్బంది పెట్టదని, తన క్షేమం కన్నా ధ్యానం మరింత ముఖ్యమని ఆమె సమాధానం చెప్పింది. దాంతో వారంతా ముందుకు సాగారు, ఆమె అక్కడ ఒంటరిగా వుండవలసివచ్చింది.

ఆమెతో తర్కించడం అసాధ్యం గనుక ఎంతో అయిష్టంగా వాళ్ళు ముందుకు

కదిలారు. ఆమె ఏదైనా చేయాలని నిర్ణయించుకున్నప్పుడు దానినుండి ఆమెను ఏదీ నిరోధించలేదు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. ఒక చెట్టు క్రింద సౌకర్యంగా కూర్చుని ధ్యానంలోకి ప్రవేశించింది. కొంచెంసేపు తర్వాత ఒక అనాహ్లాదకరమైనదేదో ఆమె కనుభూతమైంది.

అది ఏమిటో చూద్దామని కళ్ళు తెరిచింది.... సరిగ్గా ఆమె ముందు మూడు, నాలుగు అడుగుల దూరంలో మిస్టర్ టైగర్ వుంది! — కళ్ళల్లో పూర్తిగా ఆకలి వాంఛతో. ఒక మంచి బౌద్ధుడిలా ఆమె అన్నది. "సరి, ఒకవేళ నేను నిర్వాణాన్ని సాధించే మార్గం ఇదే అయితే, మరీ మంచిది. కేవలం నేను నా శరీరాన్ని ఒక సరైన యుక్తమైన రీతిలో వదలివేయడానికి సిద్ధం కావాలి. చలించకుండా చిన్న స్పందన కూడా లేకుండా, ఆమె తన కళ్ళను మూసుకొని మళ్ళీ ధ్యానంలోకి ప్రవేశించింది. ఇంకా గాఢమైన ఇంకా తీవ్రమైన ధ్యానంలోకి ప్రవేశించింది. ఇంకా గాఢమైన ఇంకా తీవ్రమైన ధ్యానంలోకి ప్రపంచ భ్రమనుండి పూర్తిగా తనను తాను వేరుచేసుకొని నిర్వాణంలోకి సాగడానికి సిద్ధం చేసుకుని.... ఐదునిమిషాలు గడిచాయి. పది నమిముషాలు అరగంట ఏమీ జరగలేదు. ధ్యానం పూర్తయ్యే సమయం వచ్చింది, ఆమె కళ్ళు తెరిచింది. ... అక్కడ పులి లేదు ! నిస్సందేహంగా ఆమె చలనరహిత శరీరం చూసి భక్షించడానికి సరైనది కాదని అది తలచింది. ఒక్క హైనాలు తప్ప మిగిలిన అన్ని ఇతర జంతువులలాగే పులులు కూడా మరణించిన శరీరంమీద దాడి చేయవు. భక్షించవు. బహుశా ఇటువంటి నిశ్చలతకు గాఢంగా ప్రభావితమై వుండచ్చు. ధ్యానతీవ్రత వలన అని నేను ధైర్యంగా చెప్పలేను. అది ఉపసంహరించుకొంది. ఆమె ఒటంరిగావుంది, ప్రమాదంనుండి బయటపడింది, నిశ్శబ్దంగా తన మార్గంలో వెళ్ళి, విడిది చేరిన తర్వాత ఆమె అన్నది." నేను వచ్చాను"

CWM 9:54

ఒక కోరికను అధిగమించడంలో సంతోషం

ఒక కోరికను తృప్తి పరచడం కన్నా దానిని అధిగమించడంలో ఇంకా గొప్ప సంతోషం వుంటుందని బుద్ధుడు చెప్పాడు. ఇది అందరూ పొందగలిగే ఒక అనుభవం, వాస్తవంగా ఆసక్తికరమైనది, చాలా ఆసక్తికరమైనది. ఇది ప్యారిస్‌లో జరిగింది. మాసెసెట్ సంగీతరూపకం మొదటిరాత్రి అంటే ఒక మొదటి ప్రదర్శన. దాని కెవరినో ఆహ్వా

నించారు. ఆ రూపకం ఎవరిదో నాకు గుర్తులేదు. అంశం శుద్ధమైనది, ప్రదర్శన నాణ్యమైనది. సంగీతం అనాహ్లాదంగా లేదు. అది మొదటిసారి, ఈ వ్యక్తిని లలితకళల మంత్రి కూర్చునే ప్రత్యేక స్థానానికి ఆహ్వానించారు. ప్రభుత్వ నాటకశాలలో మొదటి రాత్రులలో యిప్పటికి ఒక ప్రత్యేక ఆసనం వుండే అర వుంటుంది. ఈ లలితకళల మంత్రి చాలా నిష్కపటియైన వ్యక్తి, ఒక వృద్ధ గ్రామీణుడు, ఇతడు ప్యారిస్‌లో ఎక్కువగా నివసించలేదు. అతడి మంత్రిత్వానికి అతడు కొత్త, అలాగే కొత్తవిషయాలను చూడడంలో నిజంగా ఒక బాలుడు ఆనందాన్ని పొందుతాడు. అయినప్పటికీ అతడు మర్యాదస్తుడు. అతడు ఒకస్త్రీని ఆహ్వానించి ఆమెకు తన ముందున్న ఆసనాన్ని ఇచ్చి తాను వెనుక కూర్చున్నాడు. కానీ అతడు పూర్తిగా చూడలేకపోతున్నాడు. గనుక సంతోషంగా లేడు. ఇలా ముందుకు వంగి, దానిని కనిపించనీయకుండా చూడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అప్పుడు ముందున్న స్త్రీ ఇది గమనించింది. ఆమెకు కూడా ప్రదర్శన ఆసక్తికరంగా వుంది. చాలా బాగా వున్నట్లుగా గుర్తించింది. ఆమె దానిని ఆమె ఇష్టపడలేదని కాదు, దానిని చాలా ఇష్టపడింది. ప్రదర్శనను ఆనందిస్తూవుంది; కానీ ఈ మంత్రి చూడలేకపోతున్నందుకు సంతోషంగా లేకపోవడం చూసింది. కనుక చాలా అప్రయత్నంగా, తన కుర్చీని వెనక్కు నెట్టి కొంచెం వెనక్కు వెళ్ళి, అతడు ముందుకు వచ్చి పూర్తి దృశ్యాన్ని చూసేట్లుగా, తాను ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుగా వెనక్కు లాక్కుంది. ఎప్పుడైతే ఆమె వెనక్కు వెళ్ళి ఆ ప్రదర్శనను చూడాలనే తన కోర్కెలను పూర్తిగా విడిచిపెట్టిందో అప్పుడు మనసు ఒక ఆంతరిక సంతోషంతో నిండిపోయింది. విషయాలతో ఉన్న ఆమె సకల బంధం నుండిఒక విడుదల, ఒక విధమైనశాంతి, తనను తాను తృప్తిపరచుకోడానికి బదులు ఇతరులకోసం కొంత చేయడంలో తృప్తి ఆ సాయంత్రం అది ఆమెకు సంగీతరూపకాన్ని విన్నదానికన్నా అనంతంగా ఎక్కువ సుఖాన్ని విస్తారంగా ఇచ్చింది. ఇది నిజమైన అనుభవం. అది ఒక పుస్తకంలో చదివిన ఒక చిన్న కథ కాదు. అది సరిగ్గా ఈ వ్యక్తి బౌద్ధుల క్రమశిక్షణ గురించి సరిగ్గా అధ్యయనం చేస్తున్న కాలం, బుద్ధుని ప్రవచనాలను ధృవీకరించేవిధంగా ఆమె ఈ ప్రయోగాన్ని ప్రయత్నించింది.

నిజంగా ఇది ఎంత ఘనిష్టమైన అనుభవమంటే మీకు తెలుసా యెంతో యదార్థమైనది.... రెండుక్షణాల తర్వాత, ఆప్రదర్శన, సంగీత, నటుల దృశ్యము, చిత్రాలు అన్నీ పూర్తిగా అప్రధాన అంశాలయ్యాయి. పూర్తి అప్రాముఖ్యంగా, తనలో

దేనినో కొంత అధిగమించిన సంతోషము, కేవలం స్వార్థం కోసం చేయని కొంత విషయంవల్ల కలిగిన సంతోషం లభించింది. ఈ సంతోషం మొత్తం అస్తిత్వాన్ని ఒక అసమానమైన ప్రశాంతతతో నింపింది.ఒక మనోజ్ఞానానుభవం ..... ఇది కేవలం ఒక వ్యక్తికి సంబందించిన వ్యక్తిగత అనుభవంకాదు. దీనిని ప్రయత్నించాలనుకొనే వాళ్లంతా దీనిని పొందవచ్చును.

CWM7:37-38

స్తుతివాక్యాల పట్ల ఉపేక్ష

మేడమ్ డేవిడ్ -నీల్‌ను గురించి మీతో సంభాషించానా, లేదా? మేడమ్ డేవిడ్ -నీల్ ఒక కరుడుగట్టిన బౌద్ధమతస్తురాలు, ఒక గొప్ప జ్ఞానప్రతిభావంతురాలు. ఆమె భారతదేశానికి వచ్చినపుడు గొప్ప ప్రాజ్ఞులను, గురువులను కలిసింది. వాళ్ళ పేర్లను నేను మీకు చెప్పను, కానీ ఆమె తన వంక చూస్తున్న ఒకరి వద్దకు వెళ్ళింది, ...వాళ్ళు యోగం గురించి, వ్యక్తిగత ప్రయత్నం గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు... అతడు ఆమె వంక చూసి అడిగాడు, "నీవు విమర్శ పట్ల ఉదాసీనంగా ఉంటావా?" అని, అప్పుడు ఆమె ఒక ప్రామాణిక పదబంధంతో అతడికి సమాధాన మిచ్చింది, "ఎవరైనా శునకం మొరగటాన్ని పట్టించుకుంటారా?" కానీ నాకు ఈ కథ చెబుతున్నప్పుడు ఆమె ఇంకొక చమత్కారమును అదనంగా చెప్పింది: "అదృష్ట వశాత్తు నేను స్తుతివాక్యముల పట్ల ఉదాసీనంగా వుంటానా అని అతడు నన్ను అడగలేదు, ఎందుకంటే అది ఇంకా ఎక్కువ క్లిష్టమైనది!"

CWM 7:388 అనువాదం సునీత శేఖర్ *(9346235467)*

అందరిలోనూ ఉన్నది అదే: పరిశుద్ధ స్వర్ణబీజము

వ్యక్తులలో అనివార్య విభేధాలు ఉంటాయి. అది వారి వారి స్థాయినిబట్టి, హోదాను బట్టి, తరతమ భేదాలను బట్టి ఉంటాయి. కానీ, ఏది ఏమైనా ప్రతివ్యక్తీ తన వ్యక్తిత్వ వికాసాన్ని పరిపూర్ణం చేసుకొనే అవకాశం కూడా వుంటుంది. పరిపూర్ణమైన పరిశుద్ధ తనూ, పరిపూర్ణమైన నిజాయితీని ఆనందమైన సామర్థ్యాన్నిప్రతివారూ సాధించ వచ్చు. విశ్వజనీనమైన సామరస్యానికి ఇదే సరియైన మార్గం.

నాకు తెలిసిన ఒకానొక జ్ఞాని మానవులను శిలలతోనో, విలువైన వజ్రాలతోనో

పోలుస్తూ, వుండేవాడు.కాని అన్నిటిలోనూ అంతర్గతంగా ఉన్న సువర్ణమే అతనికి గోచరించేది. ఏ పదార్థమైనా మూసలో బాగా మరిగిస్తే అందులో మేలిమి బంగారమే కదా చివరకు మిగిలేది!

అందువలననే మనం లోలోని దాగియున్న స్వచ్ఛమైన సువర్ణాన్నే అన్నింటిలో అన్వేషించాలి, వెలువరించాలి.

CWM 2:10

బాధలలోనూ ఆనందాన్నే అన్వేషించటం

బహావుల్లా అబ్దుల్ బహాగారి కుమారుడు బహాయి మతప్రవక్త. అబ్దుల్ బహావుల్లా జైలుగోడలమధ్య జన్మించి, దాదాపు 40 సంవత్సరాలు జైలులోనే జీవితాన్ని గడిపాడు. జైలు నుండి విడుదల అయిన నాటికి ఆయన తండ్రి మరణించి యున్నాడు.కాని తండ్రి కనిపెట్టిన "బహాయి" మతాన్ని ప్రచారం చేయుట ప్రారంభించాడు. ఆయన తన అనుభవాలనూ, ఆనాటి పర్షియా దేశ స్థితి గతులను చక్కగా వివరించాడు. ఆనాటి ప్రజలు ఎంత భక్తితో, ఎంత దైవసాన్నిహిత్య భావనతో దైవశక్తితో, ఎంత త్యాగాలకు సిద్ధపడ్డారో వివరించాడు. వారిది కేవలం 'త్యాగం' మాత్రమే అనలేము. అది వారికి ఆనందహేతువైన దివ్య దైవ సమర్పణ కూడా!

అబ్దుల్ బాహా ఆ కాలంలోని ఒకానొక గొప్ప కవిగారిని గురించి చెప్పాడు. బహాయి మతాన్ని ఆయన అనుసరించినందుకు ఆ కవిగార్ని అదుపులోనికి తీసుకున్నారు. ఆయనను చంపాలని కూడా అనుకున్నారు. అది ఉరిశిక్షో, సజీవ దహనమో! ఆ రోజుల్లో ఎలా జరిగేదో అలా. అయినప్పటికీ ఆ కవిగారు తన నమ్మకాన్ని వదులుకోలేదు. తాను నమ్మిన దైవంకోసం, మతవిశ్వాసాలకోసం ఏ విధమైన శిక్షనైనా భరించటానికి ఆయన సిద్ధపడ్డారు.

ఆయనను చంపాలనుకున్నవారు ఆయన శరీరావయవాలపై అన్నిచోట్లా మండుతున్న కొవ్వువత్తులు ఉంచారు. అది క్రమంగా కరిగిపోయి చివరకు చర్మంకూడా కాలిపోసాగింది. అబ్దుల్ బహా కూడా ఆ సమయంలో అక్కడే ఉన్నాడు. ఈ హింసనంతా స్వయంగా చూచాడు. మెల్లగా ఆ కవిగారిని సమీపించి జాలిగా మాట్లాడబోయాడు.

కవిగారు మాత్రం ఎంతో ఆనందంతో ఉన్నట్లు అనిపించింది. అబ్దుల్ బాహాగారితో ఆయన ఇలా అన్నాడు. "బాధపడటమా! నా జీవితంలో ఇదే మహదానంద సమయం!"

దీన్ని కేవలం త్యాగం అనగలమా!

CWM 4:315-16

ఇతర బాహ్య పరిస్థితులు, వాటి స్పందనలు

ఒక యువతి ఒక విచిత్రమైన కారణం వలన మన ఆశ్రమానికి వచ్చింది. ఆమెది ఇంగ్లండుదేశం. చక్కటి రూపంగల యవ్వనవతి. ఆమెకు వివాహం కూడా నిశ్చయం అయింది. కాని అనుకున్నట్లుజరగలేదు. కారణాంతరాల వలన కాబోయే వరుడు విముఖత చూపించాడు. ఆమె చాలా వేదనకు గురియైంది. ఎంతగా ఏడ్చిందోకాని ఆమె ముఖం మాడిపోయింది. ముఖం మీద ముడతలు కూడా వచ్చాయి.

ఉన్న సౌందర్యాన్ని కోల్పోవటం ఆమెకు విషాదం మిగిల్చింది. ఈ విషయంలో ఆమె కొందరు సౌందర్య సాధకులను కూడా కలిసింది. వారు క్రొవ్వు కలిగిన కొన్ని సూదిమందులను ముఖానికి వాడవలసినదిగా సలహాయిచ్చారు. ముఖం మీద ఇక ముడుతలు రావనికూడా ధైర్యం చెప్పారు. ఆమె వారి సలహా మేరకు ఆ గ్రీజు ఇంజక్షన్లను ముఖానికి చేయించుకుంది!

కాని, అనుకున్న విధంగా జరుగకపోగా ఆమె ముఖంపై క్రొవ్వు కణతలు ఏర్పడ్డాయి. ఇది ఆమెను మరింత ఆవేదనకు గురి చేసింది. ముఖం మరింత వికారంగా మారిపోయింది. చేసేది లేక ఆమె ఒక నాటువైద్యుణ్ణి సంప్రదించింది. ఆయన చెప్పింది ఏంటంటే, ఇంగ్లండులో కూడా ఈ పరిస్థితికి చికిత్స లేదనీ భారతదేశానికి వెళ్ళి కొంతమంది సాధువుల వలన స్వస్థత పొందమని సలహా ఇచ్చాడు. ఆ విధంగా ఆమె మన ఆశ్రమానికి వచ్చి చేరింది.

ఆ యువతి చెప్పిన మొదటి విషయం, "అమ్మా నా ముఖం ఎలా పాడయి పోయిందో చూడండి. దానిని తిరిగి నేను పొందేలా చేయగలరా?" అంది. అది నా వలన కాదని మొగమాటం లేకుండా చెప్పాను.

అనంతరం ఆ యువతి యోగం గురించి అనేక ప్రశ్నలు వేయసాగింది. నా సమాధానాలు ఆమెను క్రమంగా ఆకట్టుకున్నాయి. నిజంగా తాను ముఖం మీద ముడతలు పోగొట్టుకోటానికే భారతతదేశం వచ్చాననీ, కాని, నా మాటలను విన్న తరువాత ఆమెకు యోగా పై ఆసక్తి పెరిగిందనీ చెప్పింది.

శ్రీమాత దాన్ని అంగీకరిస్తూ, "అతీతమైన మనోచేతన మీలో ఉండటం వలన మీరు ఇండియా వచ్చారు. కాని ఆ విషయం మీకు తెలియదు" అన్నాను.

బాహ్య ప్రేరణలు కేవలం మనోగతమైన కోరికలను తీర్చుకునే స్పందన లే అని శ్రీమాత ఆమెకు వివరించారు.

ఒక విధంగా ఆ యువతి అద్భుతమైన వ్యక్తి అని చెప్పవచ్చు. మొదట్లో ఆమె అందరిలోనూ మంచినే చూచారు. చిలిపి పనులు చేసేవారు కూడా ఆమెకు మంచిగానే కన్పించేవారు. కాని కొంతకాలం ఆశ్రమంలో ఉన్న తరువాత ఆమె చేతన మెరుగు పడసాగింది. క్రమంగా వ్యక్తులలో వ్యక్తిత్వాలను గమనించగలిగారు. ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చూడగలిగారు. ఒకరోజు ఆమె శ్రీమాతతో ఇలా అన్నారు. "మొదట్లో నేను సరియైన చేతనలో ఉండేదాన్ని కాదు. అందరూ అప్పుడు మంచిగానే కనబడ్డారు. అంతా బాగానే వుండేది. మీరేమైనా నాకు సరియైన చేతనను అనుగ్రహించారా?"

నేను ఆమెను అలా కొనసాగవలసినదిగా సూచించాను. కొంచెం దగ్గరకు జరుగవలసినదిగా చెప్తూ, ఒకసారి యోగప్రక్రియను ప్రారంభిస్తే, చివరిదాకా కొనసాగించాల్సిందే. అని సూచించాను.

విశ్వాసమే అద్భుతాలను చేస్తుంది.

ఒకప్పుడు నాణేలకు రంధ్రాలు ఉండేవి కావు. కాని చిల్లి ఉన్న నాణెం ఎక్కడైనా దొరికితే దాన్ని అదృష్ట హేతువు అని భావించి, భద్రంగా దాచుకునే వారు! అవి విజయం తెస్తాయని వారి నమ్మకం!

నాకు తెలిసిన సంఘటన మీ కొకటి చెపుతాను. ఒక ఆఫీసులో పనిచేసే బీదవాడు ఒకతను ఉండే వాడు. అతనికి ఎందులోనూ కలిసివచ్చేది కాదు. ఉన్నట్టుండి ఒకరోజు అతనికి రంధ్రం ఉన్న నాణెం ఒకటి దొరికింది. ఎంతో సంతోషంగా దాన్ని జేబులో భద్రంగా దాచుకున్నాడు. తనకిక అదృష్టం పట్టనున్నదని గట్టిగా నమ్మి ధైర్యంగా ఉండేవాడు.

క్రమంగా అతనిలో ఆశ, ఆత్మవిశ్వాసము, ధైర్యము కలుగసాగాయి. నాణెం తనకు విజయాన్ని తెచ్చి పెడుతుందని ధైర్యంగా వుండేవాడు. అనుకున్నట్లేనెమ్మదిగా అతనిలో మార్పు వచ్చింది. జీవితంలో ముందుకు, ముందుకు పోగలిగాడు. అతని

స్థితిగతులు త్వరగా మెరుగు పడసాగాయి. చూచినవారందరూ అతనిలో వచ్చిన ఈ మార్పుకు ఆశ్చర్యపడసాగారు.

"ఆహా ఎంత అద్భుతం, అతడెంత బాగా పనిచేస్తున్నాడు. ఏ సమస్యకైనా ఇట్టే పరిష్కారం కనుగొంటాడు. అని అందరూ మెచ్చుకునే వారు.

నిజంగానే ఆయన అనతి కాలంలోనే తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకతను సంతరించు కున్నాడు. ప్రతిరోజు కోటువేసుకునే సమయంలో జేబు తడిమి చూచుకొని ఆ నాణెం పదిలంగా వుందో, లేదో చూచుకునేవాడు. ఆవిధంగా అతని ఆత్మ విశ్వాసం దినదినాభివృద్ధి అయింది.

అనేక సంవత్సరాలు అలాగే గడిచాయి. కొంత కాలం గడిచాక తన నాణేన్ని కళ్ళారా చూచుకోవాలని అతడికి అనిపించింది. ఒక రోజు ఆ విషయం తన భార్యకు చెప్పాడు. కాని ఆమె తాపీగా,"అది ఇప్పుడెందుకు? దానితో ఇప్పుడు అవసరంలేదే" అని అన్నది. కాని అతని కుతూహలం మాత్రం జేబులోఉన్న సంచీలో ఉన్న నాణేన్ని బయటకు తీయించింది. ఆశ్చర్యం! తన జేబులో ఉన్న నాణేనికి చిల్లి లేదు!

"అయ్యో, ఇది నాది కాదు, ఎవరో దాన్ని తీసి, దీన్ని పెట్టారు." అని గగ్గోలు పెట్టాడు.

నెమ్మదిగా ఆయన భార్య ఇలా అంది. నిజమే ఒకరోజు మీ కోటు శుభ్రం చేద్దామని కిటికి దగ్గర దులుపుతున్నప్పుడు ఆ నాణెం బైటపడి పోయింది. ఎంత వెతికినా కనపడలేదు. అందులో నాణెం ఉన్నసంగతి నాకు తెలియదు. మీరు బాధ పడతారని నేనే మరో నాణెం పెట్టాను.(శ్రీమాత నవ్వుతారు)

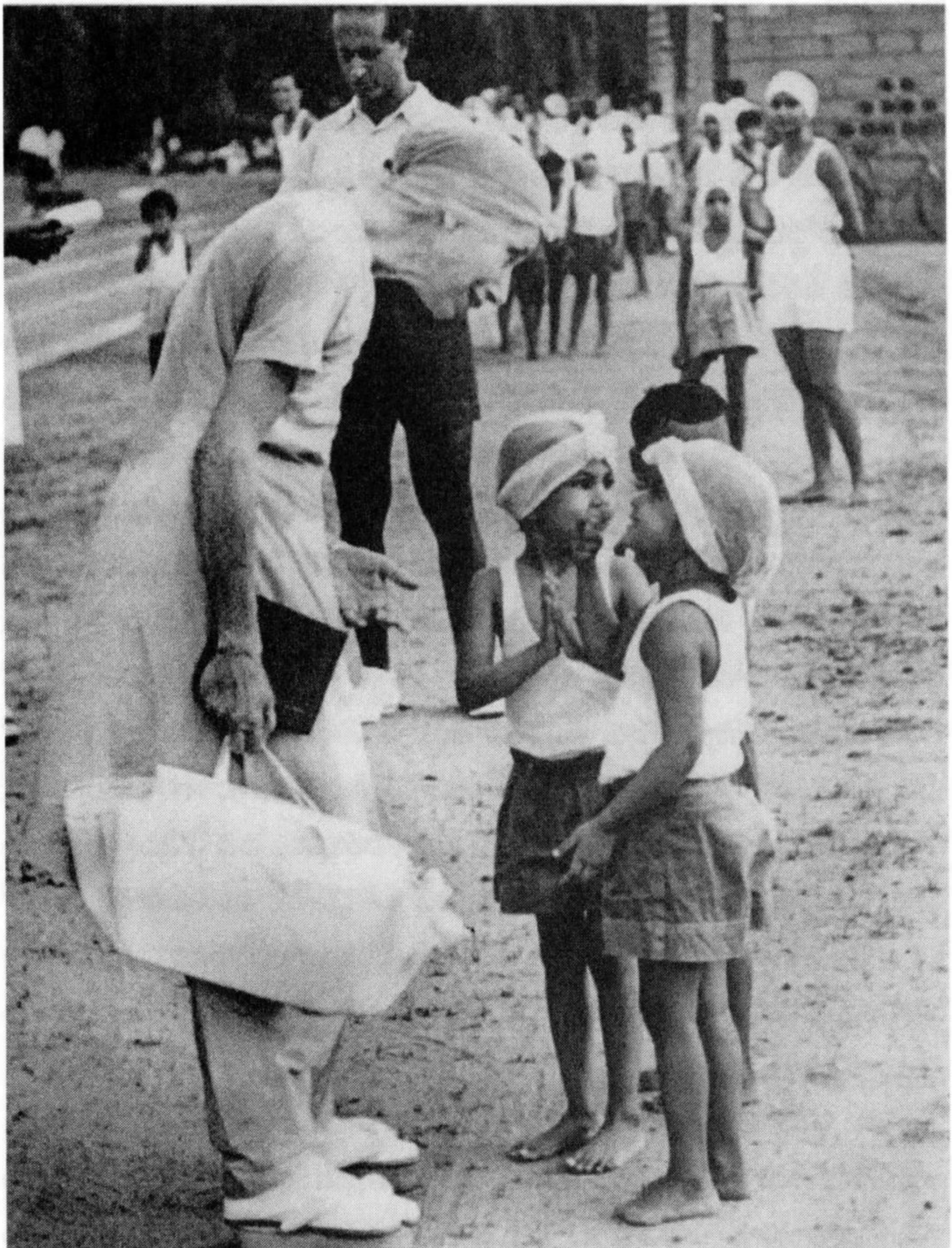
తన జేబులో చిల్లి నాణెం భద్రంగా ఉన్నదన్న నమ్మకమే ఆయన అదృష్టానికి హేతువు అయింది. అంతే!

నమ్మకమూ, విశ్వాసమే అన్నింటికీ ఆధారం. నిజంగా నాణేనికి ఉన్న చిల్లికి అతనికి పట్టిన అదృష్టానికి సంబంధమే లేదు ప్రయత్నించి చూడండి. మీకే తెలుస్తుంది. విశ్వాసం ఉంటే అంతా మంచే జరుగుతుంది.

CWM 6:234-35 *అనుసృజన: కె.ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు (9848848291*

సృష్టించిన వారినే వేధించే ఆలోచనా రూపాలు

టిబెట్ కు వెళ్ళి, టిబెట్ మీద గ్రంథాలు రచించి, బౌద్ధమతాన్ననవలంబించిన

శ్రీమాత క్రీడారంగంలో

మేడమ్ డేవిడ్ నీల్ గురించి నీవు ఎప్పుడైనా విన్నావో లేదో నాకు తెలియదు. బౌద్ధమతస్థులు బౌద్ధమతస్థులలో అత్యంత నిష్ఠాగరిష్టులైన సంప్రదాయపరులు దైవాన్ని విశ్వసించరు, వారు శాశ్వతత్వాన్ని విశ్వసించరు, నిజంగా దివ్యులైన దేవతలనూ విశ్వసించరు. కాని మెచ్చుకొనే రీతిలో మనోక్షేత్రాన్ని ఏ విధంగా వాడాలో వారికి తెలుసు. బోద్ధమతస్థుల శిక్షణా నియమావళి నిన్ను మానసిక పనిముట్టుకు, మానసిక క్షేత్రానికి ఉత్తమ యజమానిని చేస్తుంది.

మేము అనేక విషయాలు చర్చించే వాళ్ళం. ఒకసారి ఆమె నాతో ఇలా చెప్పింది. "నేను చెప్పేది విను, నేనొక ప్రయోగం చేశాను". (ఆమె కొంత అతీంద్రియ జ్ఞానాన్ని కూడా అధ్యయనం చేసింది) ఆమె ఇంకా ఇలా అంది. నేనొక మహాత్ముడికి రూపకల్పన చేశాను. నా ఆలోచనలతో "నేనొక మహాత్ముడిని సృష్టించాను." ఆమెకు తెలుసు. ఏ క్షణానైనా ఒకరిచే తీర్చిదిద్దబడిన మానసిక రూపాలు వారితో సంబందం లేకుండా స్వతంత్రంగా వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కలిగి ఉంటాయని - వారు అతడితో లంకె కలిగి ఉన్నప్పటికీ కాని, స్వేచ్ఛగా అంటే అర్థం వారు వారి సొంత ఇచ్ఛను కలిగి ఉంటారని. ఇదే విషయాన్ని ఆమె నాతో చెప్పింది. ఒకసారి ఊహించుకో, నా మహాత్ముడు ఎంత బాగా కుదిరాడంటే, అతడు నాతో సంబంధం లేకుండా స్వతంత్రుడు, నిరంతరం వచ్చి, నన్ను ఇబ్బంది పాలు చేస్తుంటాడు! అతడు వస్తూంటాడు. ఏదో ఒక విషయానికి తిడతాడు. మరేదో ఒక దానికి సలహా ఇస్తాడు. అతడు నా జీవితాన్ని నిర్దేశించాలనుకుంటాడు. నేనతడిని వదిలించుకోవడంలో విఫలమయ్యాను. ఇది నన్ను ఎంతో బాధపెడ్తోంది. నాకు ఏం చేయాలో పాలుపోవడంలేదు."

అప్పుడు నేను ఆమె ఏవిధంగా ప్రయత్నించిందనే సంగతిని అడిగాను. ఆమె చెప్పింది. అతడు నన్ను ఎంతో ఇబ్బంది పెడ్తున్నాడు. నా మహాత్ముడు నన్ను చాలా బాధ పెట్టేవాడయ్యాడు. అతడు నన్ను ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వడం లేదు. అతడు నా ధ్యానాలను చెదరగొడుతున్నాడు. నన్ను పని చేసుకోనివ్వకుండా అడ్డగిస్తున్నాడు. అయినప్పటికీ నేనే అతడిని సృష్టించాననే విషయం నాకు తెలుసు, కాని అతడిని నేను వదలించుకోలేకపోతున్నాను. అప్పుడు నేనన్నాను. "దానికి కారణం నీకు దాని కిటుకు తెలియక పోవడమే" (శ్రీమాత నవ్వు)

నేనామెకు ఏం చేయాలో వివరించి చెప్పాను. మరుసటిరోజు, ఆ రోజుల్లో నే

నామెను ప్రతిరోజు కలుస్తూనే ఉన్నాను. ఆమెవచ్చి నాతో అన్నది. "ఆహా నేను నా మహాత్ముడి నుంచి విముక్తి పొందాను! " (నవ్వు) అతడి తోటి ఆమె లంకెను ఆమె తుంచివేయలేకపోయింది. యెవరికైనా సరే తమ సృష్టిని తమలోకి లీనం చేసుకోవడం తెలుసుండాలి. కేవలం అదొక్కటే మార్గం. తాము తీర్చిదిద్దిన రూపాలను తిరిగి మింగేయడం. కాని, తెలుసుకోవలసిన విషయం తక్కువ ప్రమాణంలో, తక్కువ నిర్దుష్టతతో అందరూ ఎప్పుడూ రూపాలను తీర్చిదిద్దుతూనే ఉంటారు. ఉదాహరణకు, ఎప్పుడైనా ఒకరు ఎవరిగురించైనా గట్టిగా తలచుకొన్నారనుకో, అక్కడి నుంచి మానసిక ద్రవ్యంతో కూడిన ఆ అల్పాంశ తక్షణమే బయలువెడలి, ఆ వ్యక్తిని చేరుతుంది. అర్థమైందా, నీ ఆలోచనల ప్రకంపన తరలివెళ్ళి, అతడిని స్పృశిస్తుంది. అతడు కనుక గ్రహించుకో గలిగితే, అతడు నిన్ను చూస్తాడు. అతడు నిన్ను చూసి చెప్తాడు. "క్రిందటి రాత్రి నీవు నన్ను చూడటానికి వచ్చావా!" దానికి కారణం నీవొక చిన్న రూపాన్ని తయారు చేశావు. ఈ రూపం వెళ్ళి, తన పని తాను చేసింది. అదేమిటంటే ఆ వ్యక్తితో నీకు సంపర్కాన్ని కలిగించటం లేదంటే నీవు ప్రత్యేకంగా చెప్పదలచుకొన్న సందేశాన్ని మోసుకువెళ్ళే పని. ఇది నిరంతరం జరుగుతూ ఉంటుంది. కాని ఇది పూర్తిగా నిరంతరంగాను, అప్పటికప్పుడు అప్రయత్నంగాను జరిగే ప్రక్రియ అవటమే కాకుండా, అజ్ఞానంలో జరిగేది కాబట్టి, ఒకరు ఆ పని చేశానని కూడా ఎరుక కలిగి ఉండరు. కారణం, ఒకరు దానిని అప్రయత్నంగా చేసేస్తుంటారు కాబట్టి.

CWM 6:279

ఆలోచనల అసమగ్రత

నీవు ఎప్పుడైనా ఫ్రాన్సుకు దక్షిణాన నివసించిన తాత్త్వికుని కథ విన్నావా? నాకు అతని పేరు గుర్తుకు రావడంలేదు. చాలా పేరున్న మనిషి.

అతడు మాన్ట్పెల్లియార్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడు, దానికి దగ్గరలోనే నివసించేవాడు. ఆయన ఇంటిని చేరటానికి చాలా వీధులే ఉన్నాయి. ఈ మనిషి విశ్వవిద్యాలయం వదలి తన ఇంటిని చేరడానికి వీధులన్నీ చీలిపోయే వీధులన్నీఆఖరున ఆయన ఇంటికి దారి చూపించేవే. ఒకటి ఈ మార్గంగుండా, మరొకటి ఆ మార్గం గుండా, ఇంకొకటి ఇటువైపునుంచి కాబట్టి,,,, అతడు తనకు తానే వివరించి

చెప్పేవాడు, ప్రతిరోజు తాను యే మార్గంగుండా ఇంటికి వెళ్ళాలా అని ప్రశ్నించుకొనే వాడినని. ఏ మార్గాన్ని నేను ఎంచుకోవాలి? ప్రతి ఒక్కదానికి దాని అనుకూలతలు, ప్రతికూలతలు ఉన్నాయి. ఈ విధంగా ఈ అనుకూలతలు, ప్రతికూలతలు ఇవీ, అవీ, అన్నీ ఆయన తలలో తిరుగుతూ, ఏ వీధిద్వారా ఇంటికి వెళ్లటమనే దానిని ఎంచుకోవటంలో ఒక అర్ధగంట కాలం వృధా అయ్యేది! కార్యాచరణలో ఆలోచనల అసమగ్రతకు ఉదాహరణంగా ఆయన దీనిని చెప్పేవాడు. నీవు ఆలోచించడం మొదలుపెడితే, నీవు పనికి ఉపక్రమించలేవు.

ఈ సామ్యం ఈ తలంమీద ఉచితమే. కాని ఉన్నతోన్నత సీమలకు అది వర్తించదు. అక్కడ ఊర్థ్వంలో అది పూర్తిగా వ్యతిరేకం! నీవు విలుకాడుగా ఒకదానిమీదే దృష్టిపెట్టి ఉన్నంతకాలం, అది ఆ విధంగానే ఉంటుంది. కిందఉండే మేధస్సు అదే విధంగా పనిచేస్తుంది. అన్ని రకాల సాధ్యాలను చూస్తుంది. అందువల్ల అది ఎంపికను చేసికొనలేదు. చర్యకు ఉపక్రమించలేదు. మొత్తం లక్ష్యాన్ని వీక్షించటానికి మహాసత్యాన్ని మొత్తంగా కలిగి ఉండే దానిని చూడటానికి నీవు తప్పక అవతలివైపుకు దాటిపోవలసినదే. అలా నీవు చేసినప్పుడు నీవు చూసేది లెక్కలేనన్ని సత్యాల మొత్తాన్ని కాదు, అసంఖ్యాకంగా విస్తరించుకొన్న సత్యాలను కలిపి, ఒకదాని తర్వాత మరొక దానిని ఉంచుతూ ఒక్క దృష్టిలో మొత్తాన్ని గ్రహించటానికి అసాధ్యం చేసేదానినే. నీవు ఊర్థ్వంలోకి వెళ్ళినప్పుడు ఒక్క దృష్టిలో నీవు విభజన లేకుండా దాని సంపూర్ణతలో మొత్తాన్ని చూస్తావు. కాబట్టి అక్కడ ఎంపిక ఆవశ్యకత ఏ మాత్రం ఉండదు, అది ఒక దర్శనం.చేయవలసింది. ఇదా, అదా అనేవాటిమధ్య ఎంపిక ఇక ఎంతమాత్రం ఉండదు. ఇక ఎన్నటికీ ఆ విధంగా పనిచేయడం ఉండదు. విషయాలను ఒకదాని తర్వాత మరొకటిగా క్రమవరుసలో చూడడమనేది ఉండదు. దానికంటే విశేషంగా ఒక్క సముదాయంగా ఉన్న మొత్తాన్ని ఏకకాలంలో చూసే దర్శనంగా ఉంటుంది. ఎంపిక కేవలం ఒక దర్శనం మాత్రమే.

ఆ స్థితిలో నీవు ఉండవలసినంతకాలం, నీవు మొత్తాన్ని చూడలేవు. ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా మొత్తాన్ని చూడలేవు. ఒక సత్యాన్ని మరొక సత్యాన్ని కలుపుతూ మనస్సు కచ్చితంగా ఇదే చేస్తుంది. అందువల్లనే అది మొత్తాన్ని చూడటానికి అసమర్థమౌతుంది. అది దానిని చేయలేదు. మనస్సు అన్నింటినీ కలుపుతూ క్రమవరుసలో చూస్తుంది. కాని అది ఆ 'తత్' ను కాదు. ఏదో నిన్ను ఎల్లప్పుడూ తప్పించుకు

పోతుంది. సత్యం అనే భావన నిన్ను తప్పిస్తుంది.

కేవలం నీకు ఏకకాలమందే, మొత్తం ఒక సముదాయంగా, విశ్వజనీన గ్రాహ్యత ఉంటేనే, నీవు సత్యాన్ని దాని సంపూర్ణతలో చూడగలుగుతావు.

అప్పుడు, కార్యాచరణ, ఇక ఎంతమాత్రమూ తప్పులతో దోషభూయిష్టంగా, దిద్దుబాటుతో, చర్చలతో కూడిన ఎంపిక కాకుండా, ఏమి చేయవలసి ఉన్నదో, అనే దాని స్పష్టమైన దృష్టి ఉంటుంది. ఈ దృష్టి అమోఘం.

Feb 3, 1962 *అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ*

కల్పన, విశ్వాసముల శక్తి

కౌవె ఒక వైద్యుడు. అతడు "తనకు తాను సూచించుకోవడమనే" మనోవైజ్ఞానిక చికిత్స ద్వారా రోగులకు నయం చేసేవాడు. అతడు దానిని కల్పనకు గల యధార్థ కార్యం అనేవాడు. అతడు దేనికి కల్పన అని పేరు పెట్టాడో అదే విశ్వాసం. అతడు అలా తన రోగులందరికి చికిత్స నందించేవాడు. వారందరూ తమకి తాముగా ఆ చికిత్సద్వారా లబ్ది పొంది, బాగుపడ్డామని లేక ఆరోగ్యవంతులం కాబోతున్నామని ఒక కాల్పనిక రూపాన్ని సంతరించుకోవాలి, ఈ రూపాన్ని అదే పనిగా తగినంత పట్టుదలతో దాని ప్రభావాన్ని పొందేవరకు నెమరు వేసుకోవాలి. అతడు ఆ విధంగా చెయ్యడంవలన చెప్పుకోతగ్గ ఫలితాలు లభించాయి. అతడు చాలా మంది రోగులను బాగు చెయ్యగలిగాడు. కాని ఒక్కొక్కసారి అతడు అపజయం పాలయ్యాడుకూడా, బహుశా వాటికి శాశ్వత ఫలితాలు ఉండకపోవచ్చు. ఆ విషయం నాకు తెలియదు కాని ఏది ఏమయినా సరే, ఇది చాలామందిని అత్యంత ప్రాముఖ్యత గల ఏదో ఒక నిజం గురించి ఆలోచించేలా చేసింది. బుద్ధి, రూపాన్ని కల్పించే సాధనం, ఎవరికైనా దానిని సరియగు రీతిలో ఉపయోగించడం తెలిస్తే, వారికి మంచిఫలితాలు లభిస్తాయి. ప్రజలు వాళ్ళ సమయాన్ని తప్పుడు ఆలోచటనలతో గడుపుతారని అతడు గమనించాడు. నేను ఇది నిజమే ననుకుంటాను. నేను అతను అనుకుంటున్నది ఒకటే, యీ విషయంలో నేను అతనితో ఏకీభవిస్తాను. ప్రజల మానసిక కార్యకలాపాలన్నీ చాలా వరకు ఎప్పుడూ అర్థభాగం నిరాశానిస్పృహలతోను, వినాశకరంగానూ ఉంటాయి. వారు ఎల్లప్పుడూ బహుశా చెడ్డవిషయాలు జరగవచ్చునేమో, తాము చేసినవాటికి సమస్యాత్మక పరిణామాలు ఎదురు కావచ్చునేమో అనే వాటి గురించి ఆలోచిస్తూ,

తమ అతిశయ కల్పనతో అన్ని విపత్తులను తయారు చేసుకుంటారు. ఆ ఊహాశక్తి నంతటినీ వేరగు సరియైన రీతిలో వారు ఉపయోగించగలిగితే వారికి దానికి తగినట్లుగా వేరొక తృప్తికరమైన ఫలితం ఉండేది.

కొవె సిఫారసు చేసినది .... అతడు తన రోగులకు ఈ విధంగా చికిత్స చేసే వాడు. అతడొక వైద్యుడు. వారికి అతను చెప్పేవాడు మీకు మీరు అనేక సార్లు చెప్పుకోండి. "నాకు కొంచెం తగ్గుతోంది. నెమ్మదిగా, నింపాదిగా నా జబ్బు తగ్గుముఖం పడుతోంది. మళ్ళీ నేను శక్తివంతంగా చాలా. ఆరోగ్యంగా ఉన్నాను. నేను, ఇది - అది అన్నీ చేయగలను"అని. చాలా ఎక్కువగా పిడికెళ్ళ కొద్దీ జుట్టు ఊడిపోతున్న ఒకామె నాకు తెలుసు. ఆమెకి ఈ పై మార్గం ప్రయత్నించమని సూచించాను. తల దువ్వుకుంటున్నప్పుడు ఈ విధంగా ఆలోచించమని ఆమెకు చెప్పాను. "నా జుట్టు ఊడదు." ఒకటి రెండుసార్లు ఈ ప్రయత్నం ఫలించలేదు. కాని ఆమె దానిని కొనసాగించిది. ప్రతిసారి తల దువ్వుకోవడానికి ముందు పట్టుదలగా ఆమె ఈ విషయాన్ని పునశ్చరణ చెయ్యసాగింది. "నేను నా జుట్టు దువ్వుకుంటాను. కాని, అది ఊడదు." ఒక నెల రోజులలో ఆమె జుట్టు ఊడడం ఆగిపోయింది. అటు తరువాత ఆమె తిరిగి ఆలోచించసాగింది. ఇప్పుడు నా జుట్టు పెరుగుతుంది. ఆమె అందులో ఎంత ఎక్కువ సఫలలత సాదించిందంటే ఆమెను నేను తలమీద అత్యంత దట్టమైన కేశపాశంతో చూచాను. సుమారు బట్టతల అయ్యేపరిస్థితిలో నుండి ఏ విధంగా ఆమె యీ స్థితికి చేరిందో ఆమే నాకు స్వయంగా చెప్పింది. అది చాలా చాలా ప్రభావవంతంగా పనిచేసింది.

కావలసింది ఏమిటంటే భావరూపకల్పన చేసుకొనేటపుడు మస్తిష్కంలో మరొకవైపు ఓష్, నేను రూపకల్పన చేసుకుంటున్నాను. కాని అది ఫలించదు. అని అనుకోకూడదు. కారణం ఇలా చెయ్యడంవలన నీ పనిని జరుగకుండా నువ్వే చేసుకుంటావు.

CWM 7:4-5

మంత్రశక్తి

గురువుచే ప్రసాదించబడిన మంత్రము మంత్రావిష్కరణ అనుభవాన్ని నిజం చేసుకునేందుకు ఉద్దేశించబడిన శక్తి మాత్రమే. ఆశక్తి అసంకల్పితంగా అక్కడ ఉంది. ఎందువలనంటే ధ్వనిలోనే అనుభవముంది. సాధారణమైన పనికి రాని విషయాలే

తప్పు, కొంచెం కూడా భారతదేశమంటే ఏమిటో నాకు తెలియని సమయంలో ఒకసారి నేను పారిస్‌లో చూచాను. మంత్రమంటే ఏమిటో కూడా నాకు తెలియదు. హిమా లయాల్లో ఒక సంవత్సరకాలము ఉండి యోగాభ్యాసము చేసి తన అనుభవాన్ని నెమరువేసుకుని ఒక వ్యక్తి ఇచ్చిన ఉపన్యాసానికి నేను హాజరు అయ్యాను. (కానీ అదేమీ రుచించలేదు కూడా) ఆయన ఉపన్యసిస్తూ ఒక్కసారిగా ఓమ్, అనే ధ్వనిని ఉచ్ఛరించాడు. అకస్మాత్తుగా గది అంతా పూర్తిగా కాంతితో ఒకస్వర్ణమయ ప్రకంపన రూపకాంతితో నిండిపోవడం నేను చూచాను. దానిని గమనించినది బహుశా నేనొక్కరినే కావచ్చు. నాలో నేను అనుకున్నాను "బాగు, బాగు", దాని గురించి మరి నేనేమీ ఆలోచించలేదు. ఆ కథ నేను మరిచిపోయాను. కాని జరిగినదాని వలె రెండుమూడు ఇతర దేశాలలో విభిన్న వ్యక్తులతో అదే అనుభవం జరిగింది. "ఓమ్," ధ్వనించిన ప్రతిసారీ, అకస్మాత్తుగా ఆ స్థలమంతా మునుపటివలె కాంతిమంతమవడం నేను చూచాను. కనుక నాకు అర్థం అయింది, ఆ ధ్వనిలో వేల వేల సంవత్సరాల ఆధ్యాత్మిక ఆకాంక్ష ఉంది. దానిలో ఆ సర్వేశ్వరుని యెడల ప్రజల సంపూర్ణమైన కోరిక ఇమిడి ఉంది. కనుక ఆ అనుభవం అక్కడ ఉన్నందువలన శక్తి తనుకు తానుగా అక్కడ ఉంది.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ మే, 1963

కోరికలవలన సృష్టించబడే వాతావరణం

కోరికలు కలిగిన వ్యక్తులు మానసిక రూపకల్పనకు ఒక రకమైన చిన్న తొడుగు కూడా జోడించుకుంటారు. ఆ ముఖ్యమైన తొడుగు ఇంకా ఎక్కువ వాస్తవికతనిస్తుంది. ఈ వ్యక్తులు సాధారణంగా తమ తమ స్వంత రూపకల్పనలయిన కొన్ని చిన్న తత్వాలతో చుట్టుముట్టబడిఉంటారు. అవి ప్రాణాధార శక్తితో కూడిన వారి మానసిక రూపకల్పనలయిఉండి ఎల్లప్పుడూ వారు కల్పించుకున్న రూపాలని భౌతికంగా పొందే విధంగా వారిని తరుముతూనే ఉంటాయి.

గ్రంథాలయంలో ఉన్న మోరిస్ మే గ్రె రచించిన కొన్ని పుస్తకాలు మీరు చదివే ఉంటారు. అతడు దానిని వర్ణిస్తాడు. మోరిస్ మృదుస్వభావియైనప్పటికీ అతడు కామవాంఛలు కలిగినవారిని, వారిలో కోరికలురేకెత్తించి వాళ్ళని వదలకుండా బాధించే ఒకరకమైన భయంకరమైన గుంపులుగా ఉండి బంకలు సాగే తత్వాలతో

చుట్టుముట్టబడి వుండడాన్ని గమనించే వాడినని మేము మాట్లాడుకున్నప్పుడు నాతో చెప్పాడు. కొంతమంది వ్యక్తుల చుట్టూ ఇవి ఉండడం చూశానని అతడు చెప్పాడు. దోమల సమూహాలతో చుట్టుముట్టబడిన విధంగా అది ఉంటుంది. అవును! కాని అది ఇంకా మోటుగా, ఇంకా ఎక్కువ వికారంగా, వినాశకకారిగా, భయంకరంగా వ్యక్తి చుట్టూ గిరగిరా తిరుగుతూ అతనికి శాంతి లేకుండా చేస్తూ అతనిలో ఈ తత్వాలని కలిగించే కోరికలను రేకెత్తించి అవి వాటిమీద పడి మెక్కుతూ వుంటాయి. (బలుస్తాయి.) అదే వాటి ఆహారము. ఇది పూర్తిగా నిజం. అతనిది నిజమైన గమనిక. ఆతని దృష్టి సంపూర్ణ సత్యం. అది ఆ విధంగానే ఉంటుంది. కాని ప్రతివారు వారి వారి కోరికలకి సంబంధించిన వాతావరణాన్ని వారి చుట్టూ కలిగే ఉంటారు. కనుక ప్రజలు ఏ ఒక్కటీ నీకు చెప్పనక్కర్లేదు. వారి చుట్టూ ఉన్నదానిని చూస్తే నిజానికి వారు ఏ స్థితిలో ఉన్నారనేది తెలుస్తుంది. వారు తమని తాము దేవతలమనోలేక ఋషిపుంగవుల మనో భ్రాంతి కల్పించు కుందామనుకోవచ్చు. కాని వారు మిమ్మల్ని మోసం చెయ్యలేరు. కారణం, వారి చుట్టూ పరిభ్రమిస్తున్న ఒక విషయం అక్కడ ఉంది.

CWM 6:279 *భావానువాదం: డా. విజయలక్ష్మి (9894020952)*

ప్రేరణ

నిస్వార్థ మానవ ప్రేమాశక్తి

అనసూయ[1] ప్రాతినిధ్యం దేనికి?

ఆమె ఒక ఆదర్శ హైందవ స్త్రీ భావనా చిత్రం. పతిని దైవంగా భావించి, పతిలో

[1]అనసూయ అత్రి మహర్షి భార్య. ఆమెకు గొప్ప ఆంతరశక్తి ఉన్నది. ఆమె భర్త ఇంట్లో లేనప్పుడు, బ్రాహ్మణవేషంలో త్రిమూర్తులు (బ్రహ్మ, విష్ణు, శివుడు) ఆమె వద్దకు వెళ్ళారు. తినడానికి ఏదైనా పెట్టమన్నారు. ఆమె నగ్నంగా వడ్డిస్తే తప్ప తినమన్నారు. బ్రాహ్మలు కావున, తినిపించకుండా ఆమె వారిని పంపలేదు. అందుచేత ఆమె వారిని చంటిపాపలుగా మార్చి నగ్నంగా వడ్డించింది. ఈ సినిమా ఆశ్రమ ఆటస్థలంలో ప్రదర్శించబడింది ఆగష్టు 5, 1958 తేదీన.

సర్వేశ్వరుని చూసే ఇల్లాలు. ఈమె పురాణాలలో దేవతలందరి కన్న శక్తివంతురాలు. ఆమెకుగల సంపూర్ణ ఆత్మ సమర్పణాశక్తి, భక్తిలో దైవంయొక్క ఉనికి యెడల ఆమెకు గల నమ్మకం ఆమెకు తెచ్చిపెట్టాయి, దేవతలందర్నీ మించిన శక్తిని.

సినిమాలో కథ ఇలా ఉంది. దేవర్షి నారదుడు దేవతలతోను, మనష్యులతోను సమానంగా తనకు తోచిన విధంగా సంప్రదించగలడు. మధ్యవర్తిత్వం వహించగలడు. అతని సామర్థ్యం అటువంటిది. అతడు కలహ ప్రియుడు. హాస్యప్రియుడు.

అతడు ఒకమారు దేవత సరస్వతితో కలహిస్తున్నపుడు (హాస్యానికి) — ఆమె అన్నది. "ప్రేమకన్న విజ్ఞానమే శక్తివంతమైనది. అని అప్పుడు నారదుడు మీకు తెలియదు. దేనిని గురించి మీరేమంటున్నారో- (శ్రీమాత నవ్వుతారు) విజ్ఞానం కన్న ప్రేమే శక్తివంతమైనది." అన్నాడు. "అయితే ఋజువు చేసి నాకు చూపించు" అన్నది, చూపిస్తా ఋజువుచేసి అన్నాడు. అలా ప్రారంభమైంది కథ అంతా. అప్పుడు సృష్టించాడు నారదుడు. ఒక గందరగోళాన్ని, భూమిపై అది ఒక సినీ కథ మాత్రమే. ఏది ఏమైనా కథ ఇలా ఉన్నది.

త్రిమూర్తుల ముగ్గురు భార్యలు, వారి శక్తులను కూడ తీసుకొని నారద ప్రయత్నాన్ని భగ్నం చేయదలిచారు. శివుని భార్య పార్వతి పూజ చేసుకుంటున్నది. ఆమె కెదురుగా శివుడు ధ్యానం లో ఉన్నాడు. పూజలో ఉన్న నూనె దీపం పార్వతి కాళ్ళపై పడింది. కాళ్ళు మండాయి. పార్వతి అరిచింది కెవ్వుమని. (శివధ్యానం భగ్న మైంది) ఏమిటది, దేవీ అన్నాడు శివుడు నవ్వుతూ, నా పాదాలు కాలాయి. అన్నది పార్వతి. సిగ్గనిపించడంలేదా నీకు నీవు చేసిన దానికి. పాదాలు కొద్దిగా కాలినంత మాత్రాన శివుని ధ్యానం నుండి బయటకు రప్పించాలా? నీవు అమరవు. అది నిన్నేమీ బాధించలేదు. అన్నాడు నారదుడు. ఉగ్రురాలైంది పార్వతి. నారదుని చెంపపై చెళ్ళుమని కొట్టింది. చూపించు నాకు. అది వేరేలా ఉండగలదని. " చూపిస్తా నీకు. భర్తను నిజంగా ప్రేమించడమెలాగో — నీ కేమి తెలియదు. దీన్ని గురించి" అన్నాడు. నారదుడు. ఇప్పుడు వస్తుంది. అనసూయ, ఆమె భర్త కథ. అనసూయ భర్త మంచివాడే, కాని దేముడుకాదు. అతడొక మారు అనసూయ మోకాళ్ళపై తల ఆనించి నిద్రపోతున్నాడు. వారిరువురు శివపూజ ముగించారు. దగ్గరలో వంటపొయ్యి మండుతూ ఉన్నది. అదే సమయంలో దేవతలు ముఖ్యంగా పార్వతి, భూమిపై ఆ దృశ్యం చూసింది. ఇదే మంచి సమయం అనుకుంది. తన

శక్తితో ఆమె పొయ్యిలో మండే కట్టె దొర్లుతూ అనసూయ పాదాలపై పడేటట్లు చేసింది. అది పాదాలను కాల్చింది, బాధించింది. కాని ఆశ్చర్యం అనసూయ అరవ లేదు, కదల్లేదు. ఏమీ జరుగలేదు. భర్తను లేపటం అనసూయ కిష్టం లేదు. ఆమె శివుని ఆవాహన చేసింది. అక్కడే ఉన్న శివుని పాదాలు మండసాగాయి. మాత నవ్వింది. పార్వతికి శివుని చూపాడు నారదుడు. చూడు నీవేం చేస్తున్నావో నీ భర్త పాదాలను కాల్చింది. నీవు కాలుస్తున్నావు. అన్నాడు నారదుడు. పార్వతి వ్యతిరేక సంజ్ఞ చేసి మంట నార్పింది. కథ ఆవిధంగా జరిగింది.

(శ్రీమాత దీని నిలా వ్యాఖ్యానించారు.)

మానవ ప్రేమ కలుషితం కాకపోతే, అది అత్యంత శక్తివంతమైనది. దురదృష్టవశాత్తు మానవప్రేమ ప్రియునిపై ఎంత ఉంటుందో, అంతే తన ఆత్మపైకూడ ఉంటుంది. నిన్ను నీవు మరిచేటట్లు అది చేయలేదు.

పురాణాల్లో దేవతలు, మానవులకన్న అధములు. (*ఈ విషయంలో*) సినిమాలో మనం చూసినట్లు, ఆ కథ సత్యం, పరిపూర్ణంగా అధిమనస్సు దేవతలు, మానవులకంటె అనేక రెట్లు అహంకారులు. (దేహభ్రాంతి కలవారు) వారి కున్నది — శక్తి, దాని పరి మాణం — మాత్రమే. మానవునికి అదనంగా అంతరాత్మిక సత్తా ఉన్నది. దీనివల్ల అతనికి నిజమైన ప్రేమ, జాలి ఉంటాయి.

సినిమాలో ఈ విషయం బాగా చూపారు. అది సత్యం.

దేవతలకు తప్పు లుండవు. యథేచ్ఛగా వారు వారి నైజం ప్రకారం నడ్చుకుం టారు. అది దైవ పద్ధతి. కాని కొంచెం ఎగువ కోణం నుండి వారిని చూసినపుడు మనుష్యుల కంటె వారికి (మంచి) లక్షణాలు కొన్ని మాత్రమే ఉంటాయి.

ఈ విషయం ఋజువు చేస్తుంది సినిమా కథ.

మానవులు అహంకారులు కానప్పుడు వారు వారి అహంకారాన్ని అధిగమించి నపుడు వారి ఆత్మ సమర్పణ, ప్రేమించేశక్తి ద్వారా మానవులు దేవతలతో సమాన లేదా ఇంకా అధిక శక్తిమంతులవుతారు. ఇది ఋజువు చేయబడింది. ఈ సినిమాలో. దేవతలకంటె మనిషి నిశ్చయంగా సర్వేశ్వరునికి దగ్గరగా ఉంటాడు. కొన్ని షరతులు సంతృప్తి పడినపుడు యథేచ్ఛగా కాకపోయినా, మనిషి ఉండగలడు. దగ్గరగా అతనికా శక్తి సామర్థ్యం ఉన్నవి.

అంతేవాసితో శ్రీమాత సంభాషణ ఆగష్టు 9, 1958

కాని మృత్యువు నిరీక్షించగలదు

ఎలిజిబెత్ రాణి గురించి ఒక కథ ఉన్నది. ఆమె జీవితంలో చివరిరోజులు వచ్చినవి. ఆమె చాల అనారోగ్యంలో ఉన్నది. దేశపన్ను విధానంలో ఒక సమస్య ఉన్నది. కొంతమంది ఒక బృందం వారి పార్టీ తరపున ఒక విన్నపం సమర్పించడానికి, ఆమె వద్దకు వచ్చారు. ఆమె గదిలో లేచినిలబడలేనంత అస్వస్థతతో ఉన్నారు. కాని ఆమె దుస్తులు వేసికొని వారిని కలవడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడు ఆమె పరిచారిక అరిచింది. "మీరు చస్తారు. దీనివల్ల" రాణి జవాబిచ్చింది. "మనం చద్దాం, తర్వాత" అని. రాజు జీవితంలో వచ్చే అనుభవాల పరంపరకు ఇది ఒక ఉదాహరణ. ఇది మానసిక సత్తా ఎంపికను సమర్థించే ఒక ఉదాహరణ, ఒక జీవన విధానం.

CWM 5:151

"మనం చద్దాం తర్వాత" ఈ మాట నా స్వానుభవం. అది కల కాదు. ఎన్నటికి కాదు అది కల. అది ఒక స్థితి. నీవు చాలా ఎరుకతో ప్రవేశించే ఒక స్థితి. వెంటనే నీవు దానిని హఠాత్తుగా పునర్జీవిస్తావు.

ఇప్పుడు కూడ, నే నా దృశ్యాన్ని చూడగలను. ఆ జనం, నేను, నా గౌను, నా పరిచారిక అంతా చూస్తున్నా. నేను జవాబిచ్చాను. అంతా తేటతెల్లం, స్పష్టం. అంతా నా ఇచ్ఛచే పాలించబడ్డాయి. అదే జవాబిచ్చింది. " మనం చద్దాం తర్వాత."

సెప్టెంబరు *12, 1964*

ఆధ్యాత్మిక జీవితం కష్టాలు

నిజాయితీ, ఆకాంక్షతో నీవు ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోకి వచ్చినప్పుడు అనాహ్లాదకర, అసౌఖ్య విషయాలు నీ పైకి వచ్చి పడ్తాయి. వెల్లువలా ఒక వరదలా. నీ స్నేహితులతో నువ్వే పోరాడుతావు. నీ కుటుంబమే నిన్ను ఇంట్లోంచి బయటకు పొమ్మంటుంది. నీవు లాభం పొందాను, అనుకున్నది పోగొట్టుకుంటావు.

ఎంతో ఆకాంక్షతో యోగం కొరకు, విజ్ఞానం కొరకు ఇండియా వచ్చిన వొకరు నాకు తెలుసు. అది చాలా కాలం క్రిందట ఆ రోజులలో జనం వాచీ, గొలుసులు చిన్న నగలు ధరించేవారు. ఈ పెద్దమనిషి వాచీ గొలుసుకు అతికించిన ఒక బంగారు

పెన్సిలు ఉండేది. ఆ పెన్సిలు అతనికి అతని నాయనమ్మ ఇచ్చినది అతడు దాని ని ప్రపంచంలో కెల్లా ఎంతో అమూల్య వస్తువుగా పరిగణించేవాడు. కొలంబో పోర్టులో అతడు నౌకనుండి పడవలోకి దూకినపుడు ఆ బంగారు పెన్సిలు సముద్రంలో పడిపోయింది. నీటి లోతులకు పోయింది. చాల బాధపడ్డాడు.మొదట్లో. కాని తరువాత తనలో ఇలా అనుకున్నాడు. "ఎందుకు బాధ ఇండియా ప్రభావం ఇది. నా బంధాల నుండి విముక్తి పొందా నేను."

చాలా నిజాయితీ పరులకే ఇటువంటి మలుపు తిర్గుతాయి విషయాలు. మౌలికంగా, చాలా నిజాయితీపరులకే కష్టాలు వరదలా వస్తాయి. నిజాయితీ లేనివారికి అందమైన విషయాలు మొదట్లో వస్తాయి, వారిని మోసగించటానికి. పొరబడ్డామని వారు తర్వాత గ్రహిస్తారు. ఎవరికైనా పెద్ద కష్టాలు వస్తే, అది ఋజువుచేస్తుంది, వారు నిజాయితీలో ఒక స్థాయిని అందుకున్నట్లు.

CWM5:157-58 *అనువాదం: ఎస్. వై. సోమయాజులు (6281730339)*

బహుచక్కని బహుమానం

నువ్వు ఏమిటో దానిని ఇవ్వు; నీకు ఏమున్నదో, అదివ్వు — అప్పుడది బహుచక్కని బహుమానమవుతుంది; ఆధ్యాత్మిక దృక్కోణంలో అది పరిపూర్ణమైనదిగా వుంటుంది. అది నీ సిరిసంపదల మీదకాని, నీకున్న శక్తిసామర్థ్యాల మీదకాని ఆధారపడి వుండదు.; నీవు యిచ్చే బహుమతి నిండుదనంపై ఆధారపడి వుంటుంది. నేను భారతీయపురాణంలోని ఒక కథ చదివినట్లుగా నాకు గుర్తుంది. ఆ కథలో వయసు పైబడ్డ వృద్ధురాలైన నిరుపేద స్త్రీ ఒక పాడయిన పూరిగుడిసెలో దయనీయమైన పరిస్థితులలో నివసిస్తూండింది. ఆవిడ కెవరో ఒక మామిడిపండు యిస్తారు. అది అద్భుతమైన రుచి కలది, ఆలాంటి పండు తనకి చాలా అరుదుగా లభించేది కాబట్టి, దాన్ని ఆ రోజు ఆవిడ సగమే తిని, మిగతా సగం మరుసటి రోజు కోసం దాచిపెట్టుకుంది. ఆ రోజు, రాత్రి అయ్యాక ఎవరో శిథిలావస్థకు చేరిన ఆమె గుడిసె తలుపులు తట్టి ఆశ్రయం కావాలని, ఆకలిగా వున్నానని చెప్పాడు. ఆమె అతనికి ఇలా చెబుతుంది, "మంచిది. కానీ, నా వద్ద నువ్వు వళ్లు కాచుకునేందుకు కుంపటి లేదు, కనీసం కప్పుకోవడానికి దుప్పటీ లేదు, నా వద్ద నేను తినగా మిగిలిన సగం మామిడిపండు మాత్రమే వుంది, కావాలంటే అది యిస్తాను" అని. ఇంతకీ ఆ అగం

తకుడు శివుడు, ఆమె అంతరంగం ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఎందుకనగా తన కున్న చివరి సగం పండు యిచ్చి తనని తాను పరిపూర్ణమైన కానుకగా చేసుకోవడమే కాక తన సర్వస్వాన్ని అర్పించింది. నేను అది చదివాను, నాకు దివ్యమైనదిగా అనిపించింది. నాకు గొప్ప ఆనందం కలిగింది.

ధనవంతులు లేదా బాగా సంపన్నులైనవాళ్ళు, జీవితంలో సమస్తం వున్నవాళ్ళు, వారికి ఏది ఎక్కువగా వుందో దానిని దేవుడికి సమర్పిస్తారు. ఇది సర్వసాధారణమైన చర్య; ఒకరి వద్ద అవసరానికి మించిన డబ్బు వుంటుంది, అవసరానికి మించిన వస్తువు లుంటాయి, అందుకని వాటిని భగవంతుడికి ఉదారంగా యిచ్చేస్తారు. ఏమీ ఇవ్వకపోని దానికన్న యిది మంచిదే. కానీ 'ఆ కొద్ది ఎక్కువైనది' వాళ్ళ అవసరానికి మించి వున్నది లక్షల్లో వున్నప్పటికీ, అది ఆ సగం మామిడిపండుకన్న తక్కువ పరిపూర్ణమైనది. ఎందుకంటే ఆ పరిపూర్ణతని పరిమాణంలో కాని, నాణ్యతలో కాని కొలవలేము. ఇది ఇవ్వటంలో గల త్రికరణశుద్ధితో, నిరపేక్షతతో మాత్రమే దానిని నిర్ధారించగలము....

నేను చెప్పిన కథలోని గొప్పదనం అదే — అంతే గాదు, అలాంటి కథలు ఇక్కడ చాలానే ఉన్నాయి కేవలం ఇదే, ఎపుడయితే ఆ వృద్ధ స్త్రీకి, ఆ పండు ఇచ్చినపుడు, అతడు శివుడని ఆమెకు తెలియదు. తాను దారినపోయే బిచ్చగాడికి యిచ్చింది ఇవ్వడంలో వున్న మంచితనపు ఆనందాన్ని అనుభవించడానికి తప్ప ఆ వచ్చినవాడు భగవంతుడని, అతని నుంచి ముక్తినో లేదా జ్ఞానాన్నో పొందాలన్న ఆకాంక్షతో కాదు.

CWM 8:114-18

స్వేచ్ఛ — ప్రేమ

స్వేచ్ఛ!... నాకు గుర్తుంది అతీంద్రియజ్ఞానంగల వాడు, ఋషి అయిన ఒక వృద్ధు డెవరో ఇలా చెప్పినదానికి అందమైన సమాధాన మిచ్చారు, "నేను స్వేచ్ఛగా వుండాలనుకొంటాను! నేను స్వతంత్ర జీవిని!, నేను స్వతంత్రుడిగా వున్నప్పుడు మాత్రమే నాకు ఉనికి వుంటుంది!" అని. అందుకాయన చిరునవ్వుతో ఇలా జవాబు చెప్పారు, "అంటే నిన్నెవరు ప్రేమించరన్న మాట, ఎందుకంటే ఎవరయినా నిన్ను ప్రేమిస్తే, నువ్వు తక్షణమే ఆ ప్రేమ మీద ఆధారపడినవాడవు అవుతావు." ఇది

చాలా అందమైన జవాబు. వాస్తవానికి ప్రేమ ఐక్యతకు దారితీస్తుంది, ఏకత్వమే స్వేచ్ఛను యథాతథంగా వ్యక్తపరుస్తుంది. కాబట్టి ఎవరయితే స్వేచ్ఛగా వుండటం తమ హక్కు అని అనుకుంటారో, వారే నిజమైన స్వేచ్ఛకి పూర్తిగా వెన్నుజూపుతారు, ఎందుకంటే వారు ప్రేమను తిరస్కరిస్తారు.

ఈ వికృత పరిణామం సహజ భావాలను నిరోధించడంతో సంభవిస్తుంది.

ఎవరు కూడా నిర్భంధంతో ప్రేమించలేరు, ప్రేమించమని నిన్ను నిర్భంధించ లేరు, అది ఎప్పటికి ప్రేమ కానేరదు. అందువల్ల, ఎపుడయితే, ప్రేమలో నిర్భంధం జోక్యం చేసుకొంటుందో అది అసత్యం అయిపోతుంది. ఆంతర అస్థిత్వం కదలికలన్నీ స్వతస్సిద్ధంగా జరగాలి. అలా స్వతస్సిద్ధంగా జరగటం అంతర్గత సామరస్యం నుంచి, ఒక అవగాహన నుంచి — ఒక స్వచ్ఛంద ఆత్మసమర్పణ నుంచి — సత్యపు లోతులలోకీ, అస్తిత్వపు వాస్తవికతలోనికి, అస్తిత్వపు మూలంలోనికి దివ్య గమ్యంలోనికి తిరిగి చేరడంలోనుంచి వస్తుంది.

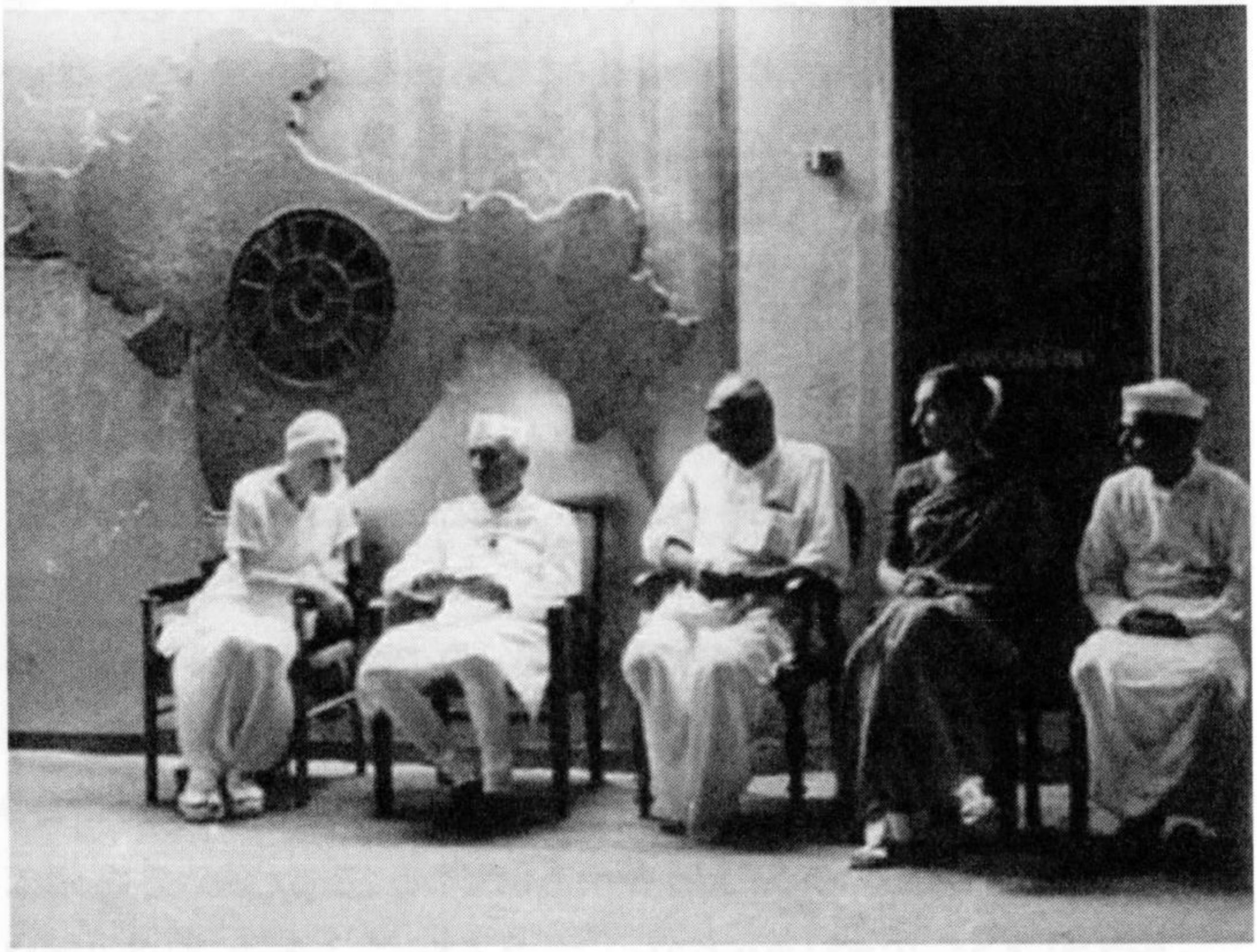
CWM 9:51-52

ప్రతి ఒక్కరు భయాన్ని జయించాలి

నీవు దేనికీ భయపడకూడదు. పరివర్తన కిది మొదటి పాఠం. అందువల్ల ప్రతి ఒక్కరు భయాన్ని జయించాలి.

నీవు భయపడినపుడు, వెనువెంటనే నువ్వు భగవంతుడికి శరణార్థివి కావాలి. అంతేకాక ప్రతిదానిలోను దైవం ఉన్నాడని భావించాలి. అప్పుడు అన్ని విషయాలు నీకు చాలా రమ్యంగా, అద్భుతంగా తోస్తాయి, ఎందుకంటే నిజానికి ప్రతీదీ దైవమే. కాబట్టి. భయపడాల్సింది ఏదీ లేదు. ఒకసారి శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ఒక పెద్ద వృక్షం క్రింద ధ్యానం చేస్తూ కూర్చున్నారు. ఒక పెద్ద త్రాచుపాము వచ్చి ఆయన మణికట్టు మీద కాటు వేసింది. ఆయన ధ్యానంలోంచి మేల్కొని మణికట్టు రుద్దుకొని ఆ త్రాచుని అడిగారిలా, "ఓ కాళీమాతా, నన్నెందుకు కాటువేశావు?" అని. తక్షణమే రామకృష్ణులు స్వస్థత పొందారు. నువ్వెప్పుడూ దేనికీ భయపడకుండా వుండాలి.

Mother, You Said So (16-7-56)

తల్లి ఓర్పు

నా వద్ద ఒక పిల్లి వుండేది. అది మొదటిసారి పిల్లల్ని కన్నప్పుడు అక్కడనుంచి కదలడానికి ఇష్టపడ లేదు, అది తిండి తినలేదు, కనీసం కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవడానికి కూడా కదలలేదు. అక్కడే తన పిల్లల్ని అంటిపెట్టుకుని ఉండిపోయింది, వాటికి రక్షణ నిస్తూ, పాలిస్తూ; వాటికి ఏమయినా అవుతుందేమోనని అది చాలా భయపడేది. అది ఏమాత్రం ఆలోచించకుండా, సహజంగా జరిగింది. అదక్కడనుంచి కదలడానికి తిరస్కరిస్కరించేది, వాటి కేదయినా హాని కలుగుతుందేమోనని చాలా భయపడేది — అది కేవలం సహజ జంతుప్రవృత్తితో. ఆ తర్వాత అవి పెద్దవయ్యాయి. వాటికి శిక్షణ యివ్వడానికి అది పడిన పాట్లు అత్యద్భుతం. ఎంత ఓర్పు! అది వాటిని ఆహారం అందుకోడానికి, ఒక గోడ మీదనుంచి మరొక గోడమీదకి దూకడాన్ని ఎంతో జాగ్రత్తగా నేర్పేది. అది ఒకసారి చేసి చూపేది, పదిసార్లు చేసి చూపేది. అవసరం అయితే వందసార్లు తాను అనుకొన్నట్లు ఆ పిల్లలు చేసేదాకా అలసిపోయేదికాదు. అది ఒక అసాధరణమైన శిక్షణ. అది ఇళ్ళలోకి గోడ అంచులు పట్టుకొని ఎలా

వెళ్ళాలో, క్రింద పడకుండా ఎలా వెళ్ళాలో, రెండు గోడల మధ్య ఖాళీ వుంటే దాటడానికి ఏమి చెయ్యాలో అలాంటి శిక్షణ. ఆ పిల్లికూనలు పెద్ద ఖాళీని చూసి చాలా భయపడి దూకడానికి నిరాకరించేవి. ఎందుకంటే అవి చాలా బెదిరిపోయేవి (అది వాటికి అంత దూరమేమీ కాదు, కానీ అక్కడ ఖాళీగ వుంది, అది దాటడానికి ధైర్యం చాల లేదు.) అప్పుడు వాళ్ళ అమ్మ దూకేది, అది అవతల వైపుకి వెళ్ళిపోయి, వాటిని పిలిచేది, నా వెనుకే వచ్చేయండి అంటూ. అవసలు కదిలేవే కావు, అవి వణుకుతూ ఉండేవి. అది వెనక్కి దూకి వాటికో ఉపన్యాసం యిచ్చేది, తన పంజాతో చిన్న చిన్న దెబ్బలు వేసేది, మళ్ళీ లాలిస్తూ నాకేది. అయినా అవి కదిలేవి కావు. మళ్ళీ దూకేది. అదలా చేయడాన్ని అరగంట పైగా చూసాను. కానీ అరగంట తర్వాత, అవి అవసరమైనంత నేర్చుకొన్నాయి అని నిర్ధారణ చేసుకొన్నాక ఏది సంసిద్ధమై ఉన్నదని అనుకొన్నదో, ఏది సమర్థవంతమైనదని అనుకొన్నదో దాని వెనుకకు వెళ్ళి తన తలతో బలంగా ఒక పోటు పొడిచేది అప్పుడా పిల్లికూన అతి సహజంగా దూకేది. ఒక్కసారి దూకడం రాగానే అదిక పదే పదే దూకుతూనే వుండేది.

ఇలాంటి, ఓపిక, సహనం గల తల్లులు చాలా తక్కువ. పిల్లలూ, యిక చాలు? ఇంకేం లేదు? — అంతే, శుభరాత్రి.

CWM 5:242-43 *అనువాదం: తుమ్మల లక్ష్మి* (9014239277)

నిశితమైన దృష్టి

బలమైన ప్రాణికశక్తికి సంకేతం

పైకి నీవు బలహీనుడివిగా కనిపించినప్పుడు, అనగా నీ ప్రాణికశక్తి బలహీనపడినప్పుడల్లా, నీవు పెద్దగా అరవడం, తగవు లాడటం లాంటి విధానాలకు మొగ్గు చూపుతావు. అందుకు విరుద్ధంగా నీకు ఒక బలమైన ప్రాణికశక్తి ఉన్నట్లయితే నీవు సున్నితమైన, కోమలమైన వాటిని ఇష్టపడతావు. పరస్పర విరుద్ధమైన ఈ వైఖరుల మధ్య పొంతన కుదర్చటం అవసరం. సమగ్రమైన, స్వచ్ఛమైన నడవడి అలవడటానికి సమయం అవసరమనేది సత్యం.

కొన్నిసార్లు స్వభావంలో మార్పు లేనప్పటికి పరస్పర విరుద్ధమైన ప్రేరణలు

కలుగుతాయి. ఉదాహరణకు, ఒక రాజుండేవాడు (బహుశా ఫ్రాన్స్ దేశానికి రాజుగా వున్న పదునాలుగవ లూయి కావచ్చు). అతడు పరమ కిరాతకుడు, ఇతరుల పట్ల ఇసుమంతైనా దయాదాక్షిణ్యాలు లేనివాడు. అయితే అతడికి తన తెల్లని పిల్లికూనపై అపారమైన ప్రేమ ఉండేది. మనుషులను చంపడానికి, వారి రక్తం చిందించడానికి వెనకాడేవాడు కాదు. కానీ ఆ పిల్లికూనకు ఏదైనా జరిగితే తల్లడిల్లిపోయేవాడు, కన్నీరు కార్చేవాడు.

Mother You Said So, 22-10-57

పిల్లిపిల్ల, తేలు

ఒకప్పుడు ఒక పిల్లిపిల్ల ఉండేది. దాని తల్లి దానిని నోట్లో కరుచుకొని ఉండేది. హఠాత్తుగా అది తల్లి నోట్లో నుంచి కిందికి దుమికి అక్కడున్న ఒక తేలుతో ఆడుకోటానికి వెళ్ళింది. కాని తల్లికి అది ఒక దుష్టజీవితో ఆడటం గిట్టలేదు, కానీ పిల్లకూన ఆ మాటను వినలేదు. తేలు దాని సహజ స్వభావానన్ననుసరించి పిల్లికూనను కుట్టింది. అది బాధతో అరుస్తూ, ఏడుస్తూ తన తల్లి వద్దకు పరుగెత్తి తేలు గురించి చెప్పింది. అప్పుడు తల్లి అడిగింది, "అయితే నా నోట్లోనుంచి ఎందుకు బయటకు దూకావు?" అని.

ప్రతికూలశక్తులు తేలు లాంటివి. నిజంగా అవి బహు దుష్టమైనవి. నీవు వాటిని చూడకుండా, వాటి ప్రలోభానికి లోబడకుండా ఉన్నట్లయితే వాటిని నిర్మూలించవచ్చు. ప్రతికూల శక్తులు మోసపూరిత సలహాలను ప్రతిపాదిస్తే, మనుషులు వాటిని సర్వదా తిరస్కరించాలి. లేనట్లయితే అవి సర్వనాశనం చేస్తాయి.

ప్రతికూలశక్తులు మనుషుల తలల్లోకి ఎలా ఎక్కుతాయో నాకు తెలుసు. ఆగ్రహావేశాలు, అయిష్టతలు, అసంఖ్యాకమైన కోరికలు, వ్యర్థమైన విషయాల నుంచి అవి ప్రవేశిస్తాయి.

అన్నింటికన్నా ముందు ఆగ్రహం కాళ్ళను ఆవరిస్తుంది. క్రమేణ ఆ అది నాభి స్థానం వరకు, అటు తరువాత గుండెకాయకు, చివరకు మెదడుకు ఎగబ్రాకుతుంది. మనుషుల మనసులు తీవ్రంగా గాయపడతాయి. ఒక్కసారి కోపతాపాలు మెదడులోకి ప్రవేశించాయంటే, తనను తాను నిగ్రహించుకోవడం కష్టతరమౌతుంది. కాబట్టి

మనం దానిని మనలోనికి రాకుండా ఆపాలి. అప్పుడు దానిని అధిగమించడం సులభమౌతుంది.

Mother You Said So11.1.63

అనుకరించడం, వ్యాధిన పడటం మానవనైజం: గొర్రెల మందలాగ

ప్రశ్న: శ్రీమాతా, ఆశ్రమంలో సామూహిక జాడ్యం వ్యాపించిన సమయాలున్నాయి.

సమా: అవును, ఆశ్రమంలో మాత్రమే కాదు. దురదృష్టవశాత్తు అది మొదట నగరంలోకి వస్తుంది, ఎవరో ఒకరి పుణ్యాన... కాలం గడపడానికి జనం నగరానికి విచ్చేస్తుంటారు, చూసావా. తమతో పాటు దానిని ఇక్కడికి తీసుకువస్తారు. ఇక ఇక్కడి జనం గొర్రెల మందలా ఉంటారు. ఒకరు దానికి ఆకర్షితులై అనుకరిస్తే, అది నవనాగరికమైనదిగా, ఉత్తమ అభిరుచిగా పరిగణించబడి, ప్రతి ఒక్కరు దానిని అనుకరిస్తారు....

రాబలె (పేరుపొందిన ఫ్రెంచి రచయిత) రచించిన ఒక ప్రసిద్ధికెక్కిన గ్రంథంలో — నేనుచదవలేదు — అదీ గాక... ఒక గొర్రెలమందను గురించిన కథ చెపుతాడు. ఆ గొర్రెలమంద ఒక ఓడపై కొనిపోబడుతున్నది.... ఆ సంఘటన కావాలని జరిగిందో లేక అనుకోకుండా జరిగిందో నాకు తెలియదు, ఎందుకనగా ఆ కథను ఇతరులు ఎందరో వారి రచనల్లో చెప్పినట్లుగా చదివాను.... నేననేది ఏమంటే అలాంటి గాథలు పురాతన హిందూసాంప్రదాయాల్లో సైతం వున్నాయి, పార్సీ, అరబ్బు భాషలోలనూ వున్నాయి. కాబట్టి రబాలె ఆ కథలో ఏమి చెప్పాడో నాకు స్పష్టంగా తెలియదు. ఏదైనప్పటికీ కథ ఇలా సాగుతుంది.

ఏదో కారణంగా గొర్రెలమందలో ఒక గొర్రె పడవమీద నుండి సముద్రంలో పడుతుంది. దాంతో, తక్కిన గొర్రెలన్నీ ఒకదాని వెంట ఒకటి దానిని అనుసరిస్తాయి.

ఒకటి పడవ పైనుండి పడిపోయింది. కాబట్టి మిగతావన్నీ అతివేగంగా, మరో ఆలోచన లేకుండా దూకుతాయి. అందువలన ఆ కథ ప్రసిద్ధి చెందింది.

అయితే ఒకే ఒక మార్గముంది. అది నేను చెప్పినట్లుగా చేయడం. అది నిశ్చలమైన, ప్రకాశమానమైన, ప్రశాంతమైన, వ్యక్తిగతమైన వాతావరణం ఏర్పరచడం. అప్పుడు ఎవరూ గొర్రెలమందలోని గొర్రె కారు.

(రెబొలె మూలకథలో గొర్రెలమందను 'పానర్జ్ గొర్రెలు' అని పేర్కొన్నాడు.)
CWM 7:150

తాను చేసినట్లే ఇతరులు చేయాలనే తపన

నీ మాదిరిగానే ఇతరులు కూడా ఆలోచించాలని బలవంతం చేసే అలవాటు నా కెప్పుడూ వింతగా తోచేది. దానినే నేను 'తాను చేసినట్లే ఇతరులు చేయాలనే తపన' అని అంటాను. అది అంతటితో ఆగక ఇంకా ఎన్నింటినో ఆవరిస్తుంది. మరొక్క అడుగు ముందుకు పోయి నీవు చేసిందే ఇతరులు చేయాలని, నీవు భావించినట్లే ఇతురులు భావించాలని ఆశించినట్లయితే, అది సహించజాలని సమానతగా పరిణమిస్తుంది.

జపానులో నేను టాల్స్టాయిగారి కుమారుణ్ణి చూసాను. అతడు 'మానవజాతికి మేలు చేకూర్చే గొప్ప ఐక్యత' కోసం ప్రపంచమంతా తిరుగుతున్నాడు. అతడు సూచించిన పరిష్కారం అతిసామాన్యమైనది. ప్రతి ఒక్కరు తప్పక ఒకే భాషను మాట్లాడాలి. ఒకే రకంగా జీవితం గడపాలి; ఒకే రకమైన దుస్తులు ధరించాలి, ఒకే రకమైన పదార్థాలను భుజించాలి.... నేను ఎగతాళి చేయడం లేదు, అవి అచ్చం అతను పలికిన మాటలు. అతన్ని టోక్యోలో కలిసాను. అతనన్నాడు, "అయితే అందరూ ఆనందంగా వుంటారు, అందరూ ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకుంటారు, ప్రతి ఒక్కరు ఒకేదానిని చేసినట్లయితే ఎవరూ తగవులాడరు" అని.

అది ఎంతమాత్రం సహేతుకం కాదు అని అతనికి తెలియజేయడానికి మార్గం లేకపోయింది! అతడు తాను నమ్మిన విషయాన్ని ప్రచారం చేయాలనే ప్రపంచమంతా తిరగడానికి సిద్ధపడ్డాడు. జనం అతని పేరు ఏమిటి అని అడిగితే అతను 'టాల్స్టాయ్' అనేవాడు — ఇక టాల్స్టాయ్ అంటే ప్రజలకి తెలుసును కాబట్టి, 'ఓహ్' అనేవారు. కొందరికి టాల్స్టాయ్ చనిపోయాడని తెలియదు — వారనుకునేవారు, "ఓహ్! ఏమి మా అదృష్టం, ఏదో అసాధారణమైన విషయం వినబోతున్నాం" అని — ఇక అప్పుడు అతను ఈ విషయాన్ని వెల్లడి చేసేవాడు.

ఇదంతా అలాంటి వైఖరిని కొంత అతిశయోక్తిగా చెప్పడం.

ఏదైమైనప్పటికీ నేను ఒకటి మాత్రం గట్టిగా చెప్పగలను. తాను సత్యమని అనుకున్న విషయాన్ని ఇతరులు సైతం నమ్మాలని వారిని ఒప్పించే అవసరం

లేదని అనుకునే సమయం వస్తుంది.

CWM 8:105-106

ప్రసిద్ధి చెందాలనే ప్రగాఢ వాంఛను పెంచి పోషించడంలో పతనావస్థను కలిగించే ప్రాణిక అస్తిత్వాలు

ఏవో కొన్ని స్వల్పమైన శక్తులను సాధించి అనేక భూతవైద్య విధానాలను అభ్యసించి, తానొక 'అజ్ఞాతశక్తి' తో సంపర్కంలోకి వచ్చానని చెప్పుకొని తిరిగేవానిని గురించిన కథ నాకు తెలుసు. అతడు వ్యాపారం చేసేవాడు. మోసపూర్వక ఆర్థిక వ్యవహారాలు, లావాదేవీలు వృత్తిగాగల వ్యాపారవేత్త. అతని 'అజ్ఞాతశక్తి' తో అతని కున్న సంబంధం ప్రత్యేకమైనది. సరుకులు, షేర్ల ధరలు ఎప్పుడు పెరుగుతాయో, ఎప్పుడు తగ్గుముఖం పడతాయో ఆ 'శక్తి' అతనికి తెలియచేసేది. 'ఇది అమ్ము. అది కొను' — లాంటి కచ్చితమైన విత్త సంబంధమైన సమాచారం అదించేది. సంవత్సరాల తరబడి అట్టి సమాచారానికి అనుగుణంగా వ్యవహరించేవాడు. అనుకూల ఫలితాలు బహు విచిత్రంగా పొందేవాడు. గొప్ప ధనవంతుడయినాడు. అది సహజంగా తనకు మార్గదర్శకం చేస్తున్న 'అజ్ఞాతశక్తి' ని గురించి, గర్వంగా అందరితో చెప్పుకొనేవాడు. "చూడండి, మీ అంతట మీరు ఈ శక్తులతోటి సంపర్కంలోకి ఎలా రావాలో నేర్చుకోవడం ప్రయోజనకరం" అని.

అయితే ఒక రోజు అతడు ఒకరిని కలిసాడు. అతను ఇతని కన్నా కొంత తెలివైనవాడు. అతడు హెచ్చరించాడు, "జాగ్రత్తగా వుండు" అని. తన శక్తితో, ప్రసిద్ధి కెక్కాలనే ఆకాంక్షతో పొంగిపోయి ఉన్న అతడు ఆ హెచ్చరికను పట్టించుకోలేదు. అటువంటి సమయంలో అతని 'అజ్ఞాతశక్తి' అతనికి చివరిసారిగా సలహా నిచ్చింది "ఇప్పుడు నీవు ప్రపంచంలో అత్యంత ఐశ్వర్యవంతుడవు కాగలవు. నీ అత్యాశ ఈడేరుతుంది. కేవలం నా సలహాను పాటిస్తే చాలు. ఇది చెయ్యి. నీ కున్నదానినంతా ఈ వ్యవహారంలో పెట్టుబడిగా పెట్టు. ప్రపంచంలో కల్లా గొప్ప ధనవంతుడి వవుతావు." అవివేకి అయిన ఆ మూఢుడు అది తనను వంచించడానికి పన్నిన పన్నాగం అని తెలుసుకో లేకపోయాడు. ఏండ్ల తరబడి అతను తన 'మార్గదర్శినిని' అనుసరిస్తూ సఫలుడైనాడు. కాబట్టి చివరి ఆదేశాన్ని సైతం పాటించాడు. సర్వం కోల్పోయాడు. చిల్లిగవ్వ కూడా మిగలలేదు.

కాబట్టి చూసావా, ఇవన్నీ అల్పమైన అస్తిత్వాలు. అవి నిన్ను ఆటపట్టిస్తాయి. వాటిని నీవు గట్టిగా నమ్ముతున్నావని కచ్చితంగా తెలుసుకోవడానికి, నిన్ను ప్రోత్సహించడానికి, ఇలాంటి చిన్న చిన్న అడ్డంకులను నీపై ప్రయోగిస్తుంది. వాటి వలలో నీవు గట్టికా చిక్కుకున్నావని తెలుసుకోగానే ఒక కపట నాటకమాడుతాయి. దానితో నీ పని పూర్తిగా ముగిసిపోతుంది.

CWM 4:85-86 *అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి (904024240669)*

ధార్మిక విపణి

అక్కడొక ధార్మిక విపణి ఉంది. ప్రపంచం నలుమూలలనుంచీ అక్కడికి జనాలు అన్ని రకాల వస్తువులు కొనటానికీ లేదా విక్రయించటానికి వస్తుండేవారు. ఆ విక్రయాలపై వచ్చిన లాభాలను ధర్మకార్యాలకు వినియోగించేవారు. ఆ దానాలు సహృదయంతోకాక సరదాకే చేసినట్టు ఉండేవి; కానీ ధర్మకార్యాలకు ప్రయోజనం కలిగించేవిగా ఉండాలి. ఉన్నత సమాజపు సభ్యతాసంస్కారాలు, అక్కడకు చేరేవి. ఆ విపణి చాలా సుందరంగా ఉంది కానీ పటిష్టంగా నిర్మించబడలేదు — ఎందుకంటే అది మూడు, నాలుగు రోజుల కోసమే కనుక. దాని కప్పుగా రంగులతో చిత్రీకరించిన టార్పాలిన్ వేలాడదీసి ఉంది. అంతా విద్యుద్దీపాల కాంతితో వెలిగించబడి ఉంది. అక్కడ ఏర్పాట్లన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. కానీ సహజంగానే కొద్ది రోజుల కోసమే అనే ఉద్దేశంతో చేయబడ్డాయి. ఎక్కడో విద్యుత్తు అడ్డదారి (షార్ట్ సర్క్యూట్) పట్టింది. అంతా మంటలు వ్యాపించాయి. పైకప్పుకి నిప్పంటుకొని హఠాత్తుగా అక్కడ కింద ఉన్న దానిపై కుప్పకూలిపోయింది. సమాజంలో ఉత్తము లైనవారంతా అక్కడున్నారు. వారికి మానవదృష్టితో చూస్తే ఇదొక భయంకరమైన విపత్తు. ప్రవేశద్వారం దగ్గర ఉన్నవాళ్ళు తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నించారు. మంటలు అంటుకున్నవారు కూడా ప్రవేశద్వారం చేరుకొని అక్కడి నుండి బయటకు పరిగెత్తటానికి ప్రయత్నించారు. వాస్తవంగా అక్కడ త్రొక్కిసలాట మొదలయింది. ఈ సంస్కారవంతులు, నాగరికులు ఎవరైతే చాలా మర్యాదస్తులుగా అప్పటిదాకా కన్పించారో వారు వీధిరౌడీల్లా పోట్లాడుకోవటం మొదలుపెట్టారు. బాగా పేరుప్రఖ్యాతు లున్న ఒక కవి, చాలా సంస్కారవంతుడు తన చేతిలోని వెండిపిడి వున్న కర్రతో ఆశ్చర్యకరంగా ఒక స్త్రీని తలపై కొట్టాడు. ముందుకు త్రోసుకువెళ్ళటానికి ప్రయత్నించాడు.

అది చూడటానికి ఎంతో చక్కని దృశ్యం. చాలా సుందరమైనది. తరువాత సమాజంలో శోకాలు, ఖనన సంస్కారాలు, అనేకమయిన కథలు ప్రచారమయ్యాయి. ఆ అగ్ని ప్రమాదంలో దివంగతులైన దురదృష్టవంతుల సమాధుల వద్ద ప్రసంగించమని మంచి వక్త అయిన ఒక ప్రార్థనాచార్యుడిని అడిగారు. అతను సుమారుగా యిదే అర్థం వచ్చేటట్లు మాట్లాడాడు, "మీకు తగిన విధంగానే జరిగింది. మీరు దేవుని అనుజ్ఞ ప్రకారం జీవించకపోవటం వలన ఆయన మిమ్మల్ని దహించి దండించాడు".

ప్రతిసారీ ఏదైనా వైపరీత్యం జరిగినప్పుడల్లా యిదే పునరావృతమౌతూ ఉండేది. సహజంగానే చాలా మంది దీనిని ప్రతిఘటించారు. 'మాకు యిలాంటి దైవం వద్దు' అని. కానీ యివి సామాన్య మానవుల భావాలకు మచ్చుతునకలు.

మానవులు పాపాత్ము లనేది పూర్తిగా క్రైస్తవభావన. ఇది మనం దైవం అనుకొనే దానిని తారుమారు చేస్తుంది. పాపులుగా జన్మించటం వాళ్ళ దురదృష్టం కాబట్టి దీనులను భగవంతుడు శిక్షిస్తాడనటం అంత ఉత్సాహమయిన విషయం కాదు.

CWM 4:175-77

ప్రేమ తొలి అభివ్యక్తి

ప్రాణులలో ప్రేమ తొలి వ్యక్తీకరణ కబళించాలనే కోరిక. తమలో యిముడ్చు కోవాలనీ, కబళించాలనీ కోరుకుంటాయి. ఇది పూర్తిగా అవాస్తవం కాదనటానికి. దీనిని నిరూపించటానికి ఒక సంఘటన ఉంది. ఒక పులి లేదా సర్పం తన ఎరను లేదా బలి కాబోయే జంతువును పట్టుకున్నప్పుడు అవి సంతోషంగా తమను తాము ఆహారంగా సమర్పించుకుంటాయి. ఒక వ్యక్తి తన స్నేహితులతో కలిసి వెళుతూ పొదల మధ్య వెనకబడి ఒక పులి చేతచిక్కిన అనుభవంయొక్క వృత్తాంత మొకటి ఉంది. అతను కనిపించకపోయేసరికి మిగిలినవారు వెనుకకు వచ్చారు. కాలి గురుతులు చూసి అతని వెంట పరుగెత్తి సరియైన సమయంలో ఆ పులి అత నిని తినకుండా ఆపగలిగారు. అతను స్పృహలోకి వచ్చాక వాళ్ళతడిని అడిగారు 'నీకు ఒక భయంకరమైన అనుభవమా?' అని. అతనిలా అన్నాడు, 'లేదు. నాకేం జరిగిందో తెలియదు. నన్నా పులి పట్టుకొని లాక్కెళుతున్నప్పుడు, నాకు దానిపట్ల తీవ్రమయిన ప్రేమ కలిగింది. దానికి ఆహారం అయిపోవాలనే కోరిక కలిగింది'.

ఇది నిజం! ఇదొక కొత్త పరిశోధన కాదు. ఇదొక వాస్తవ గాథ! నేను నా కళ్ళతో

చూశాను. మీకు యింతకు ముందే చెప్పానుకుంటా! ఒక కొండచిలువ ఉన్న బోనులో ఉంచిన చిన్న కుందేలుపిల్ల కథ. పారిస్‌లోని ఒక బొటానికల్ గార్డెన్‌లోని బోను అది. ఆ రోజు ఉపవాస విరమణ దినం. నేనా రోజు అక్కడ ఉన్నాను. బోను తలుపు తీసారు. ఆ చిన్న కుందేలుపిల్లని లోపల పెట్టారు. అది చాలా అందమయిన చిన్న కుందేలుపిల్ల. అది వెంటనే ఆ బోను అవతలి వైపుకు పరిగెత్తుకొని వెళ్ళి వణికిపోతూ ఉంది. ఇది చూడటానికి కొంత భయంకర దృశ్యం. ఎందుకంటే ఏమి జరుగుతుంది అనేది దానికి బాగా తెలుసు. అక్కడ ఆ పాము ఉందని, దానివల్ల యేం జరుగబోతున్నదీ బాగా తెలుసు. ఆ కొండచిలువ దాని చాప మీద చుట్టలు చుట్టుకొని ఉంది. నిద్రపోతున్నట్లుగా ఉంది. ఒకసారి చాలా నిశ్శబ్దంగా తల ఎత్తి, మెడ చాపి ఆ కుందేలుపిల్ల వైపు చూడటం ప్రారంభించింది. అది కదలకుండా కుందేలును చూస్తూ ఉంది. కుందేలుపిల్ల మొదట వణకటం మానేసింది. దానికి భయం పోయింది. దాని శరీరం రెట్టింపయి కోలుకుంది. కుందేలు తలెత్తి, కళ్ళు పెద్దవి చేసి ఆ పాము వైపు చూసింది. నెమ్మది నెమ్మదిగా దాని వైపు అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళి సరిగ్గా తగిన దూరంలో ఆగింది. అప్పుడా పాము ఒక్క ఉదుటున, దూరం వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేకుండా, చుట్టలు తిరిగి ఉన్న శరీరాన్ని విడిపించ నవసరం లేకుండానే తాను ఉన్న చోటునే ఉంటూ చటుక్కున పట్టేసుకుంది. దానిని దొర్లించి తన భోజనానికి సిద్ధం చేసుకుంది. కుందేలుతో ఆడటం కోసం కాదు. దానిని సంసిద్ధం చేయటానికి. దాని ఎముకలను చిదిపివేసి, ఫటఫటా విరిచి, ఒక విధమైన జిగటపదార్థంతో దాని శరీరానికి పూతపూసి తేలికగా గొంతులోనికి జారిపోయేటట్లు చేసుకుంది. అది పూర్తిగా సిద్ధం కాగానే నెమ్మదిగా సులభంగా మింగటం మొదలుపెట్టింది. తాను ఏ మాత్రం యిబ్బంది పడకుండా ఏమాత్రం కదలవలసిన అవసరం లేకుండా, చివరగా తన ఎదురుగా ఉన్నదానిని పట్టుకోవటానికి ఒక ఒడుపైన కదలిక తప్ప. దానికి బలి కావలసిన ప్రాణి దాని ఎదురుగా వచ్చి నిలబడింది.

CWM 5:149-50 *అనువాదం: డా. సరోజాప్రసాదు (9740198298)*

సౌందర్యం విశ్వజనీనం

సౌందర్యాన్ని చూడటానికి, గుర్తించడానికి ప్రతి వ్యక్తిలోను విశ్వజనీన చేతన

ఉండాలన్నది నా భావన. ఉదాహరణకు, నీ చైతన్యం ఒక ప్రదేశానికి పరిమితమై ఉంటే, అది జాతీయచైతన్యం (ఏదో ఒక దేశంయొక్క చైతన్యం). ఒక దేశానికి సౌందర్యవంతం అనిపించినది మరో దేశానికి అనిపించకపోవచ్చు. సౌందర్యం అనే భావన రకరకాలుగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు (నేను ఒక కథ చెప్పి నిన్ను నవ్వించగలను) దహోమి రాజకుమారుడు నాకు తెలుసు (అతను నల్లజాతికి చెందిన వాడు — దహోమిరాజు నల్లజాతీయుడు) అతను పారిస్ నగరంలో ఉండేవాడు, ఆ రాజకుమారుడు పారిస్ నగరానికి న్యాయవిద్య నభ్యసించడానికి వచ్చాడు. అతను ఫ్రెంచ్ భాషను, ఫ్రెంచ్ దేశీయులు మాట్లాడినంత చక్కగా మాట్లాడగలడు. కానీ అతను నల్లజాతికే చెందిన వ్యక్తి, నీకు అర్థమయింది అనుకుంటాను. అతన్ని ప్రశ్నించారు (అతను తన విద్యార్థిదశలోని విషయాలను కథలుగా చెప్పేవాడు) ఒకతను నా ఎదురుగానే ప్రశ్నించాడు, "అది సరే, నువ్వు వివాహం చేసుకుంటే ఎవరిని చేసుకుంటావు?" అని — ఆహా! "ఖచ్చితంగా మా దేశపు జాతికి చెందిన అమ్మాయినే. ఎందుకంటే వాళ్లు మాత్రమే అందంగా ఉంటారు...." (నవ్వు) ఇంకా చెప్పాలంటే ఇతర జాతీయులకు, నల్లజాతివారి అందాన్ని చూడటం కష్టమైన పని. కాని అదీ సాధారణం, స్వతస్సిద్ధం. అతని సంపూర్ణ విశ్వాసం ఏమిటంటే ఇతర దేశస్తులకు ఇది ఆలోచించడం అసాధ్యమని.... "అంటే మా నల్లజాతికి చెందిన స్త్రీలే అతి సౌందర్యవంతులని".

ఇటువంటి భావనలు అన్ని చోట్లా ఒకేలా ఉంటాయి. కొంచమైనా కళాత్మక దృష్టి కలవారు, ప్రపంచంలో విస్తృతంగా పర్యటించి చాలా విషయాలను గ్రహించిన వారు తమ చేతనను విస్తరించుకో గలుగుతారు, అటువంటివారు మాత్రమే జాతి, తెగ దురభిమానాన్ని కలిగి ఉండరు. అయితే తన జాతిపట్ల ప్రత్యేక అభిమానం ఉన్న వ్యక్తిని అక్కడనుండి బయటకు లాగడం చాలా కష్టం — నేను దేశం గురించి మాట్లాడటం లేదు. కేవలం జాతుల గురించి మాత్రమే మాట్లాడుతున్నాను. అది చాలా కష్టతరం. నీకు తెలుసా ఆ భావన నీ చేతన అట్టడుగున దాగి ఉంటుంది. అది అతి సహజంగా, స్వేచ్ఛగా! తనకు తానే, నీ ప్రమేయం లేకుండానే బయట పడుతుంది. ఈ విషయంలో మాత్రం: నీ జాతి స్త్రీలు నీకు అత్యంత సహజసిద్ధంగా సౌందర్యరాశులుగా అనిపిస్తారు — స్వాభావికంగా కలిగే భావన అది, అని నా ఉద్దేశ్యం, అందువలన నువ్వు దానికి అతీతంగా ఎదగాలి....

అందుకనే స్వతహాగా సౌందర్యం అంటే యేమిటి అనేదాన్ని అతి సహజంగా పొందాలంటే — అది మిగతా అన్ని అభిరుచులకన్నా చాలా స్వతంత్రమైనది. జాతిపట్ల అభిమానం కన్నా — నీకు విశ్వజనీన చైతన్యం ఉండాలి. లేకపోతే నువ్వు దానిమీదే అభిమానంతో ఉండిపోతావు. అవి చురుకైన, చైతన్యవంతమైన అభిరుచులు కాకపోయినా, అవి అంతఃచేతనలో ఉన్న ప్రాధాన్యతలు, అంతఃప్రవృత్తులు. అందు వలన నిజమైన సర్వ స్వతంత్ర సౌందర్యాన్ని గుర్తించాలంటే వ్యక్తులు అన్ని రీతులకు, రూపాలకు అతీతంగా ఎదగాలి. ఒక్కసారి అన్ని రూపాలను దాటి తెలుసుకోగలిగి నప్పుడు, ఏ రూపంలో, ఎలా, ఎంత భిన్నంగా ఉన్నా నువ్వు సౌందర్యాన్ని గుర్తించగలవు. అప్పుడు అది ఎంతో ఆసక్తికర విషయం అవుతుంది.

CWM 5;33

విధి, క్రియాశక్తుల ఆట

ఒక విమానచోదకుడు ఉండేవాడు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ 'వీరుడు' అనేవారు. అతను చాలా యుద్ధాలలో విజయం సాధించాడు, అతనికి ఎప్పుడూ ఏ విధమైన ఆపద కలగలేదు. ఒకసారి జరిగిన సంఘటనతో హఠాత్తుగా అతను తనకు ఏదో ఒక ప్రమాదం — జరుగబోతోంది అని అనుకున్నాడు. అక్కడితో అంతా ముగిసిపోతుంది అన్న భావన కలిగింది. అతను పౌరవిమాన రంగంలో ప్రవేశించడానికి రక్షణదళాన్ని వదిలిపెట్టాడు — ఒక మార్గంలో విమానాన్ని నడిపాడు — కాదు, పౌరవిమానయానానికి కాదు: యుద్ధం ముగిసింది. కానీ అతను రక్షణదళ విమానాలకు చోదకుడుగానే ఉన్నాడు. ఒకసారి ఫ్రాన్స్‌నుంచి సౌత్ ఆఫ్రికా వెళ్లవలసి వచ్చింది. అతని మనస్సులో (చేతనలో) స్పష్టంగా ఒక విధమైన కలవరపాటు. (నాకు ఆ వ్యక్తితో వ్యక్తిగత పరి చయం లేని కారణంగా ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు.) ఫ్రాన్స్‌లోని ఒక నగరం నుంచి మడగాస్కర్ కు అనుకుంటున్నాను.వెళ్లవలసి ఉంది, (నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు కానీ మడగాస్కర్ అనే అనుకుంటున్నాను) అతను అక్కడి నుంచి వెనక్కి ఫ్రాన్స్ రావాలని అనుకున్నాడు. అప్పుడు నా సోదరుడు కాంగోకు గవర్నర్ గా ఉండేవాడు. తను తొందరగా తన విధులకు హాజరు కావాలని అనుకున్నాడు. అందుకని ఆ విమానంలో ప్రయాణించడానికి అనుమతి కోరాడు. (ఆ విమానం ప్రయాణాలకు గాక, వృత్తిపరమైన పర్యటనలకు పరిమితం. అంటే ఆ విమానాలు

ఏ విధంగా పనిచేస్తాయి అని చూపించడానికి ఉద్దేశించినవి. చాలా మంది నా సోద రుడిని ఆ విమానంలో ప్రయాణం చేయకుండా నివారించడానికి ప్రయత్నించారు. వాళ్ళు "ఆ విమానంలో ప్రయాణం ఎప్పుడూ ప్రమాదకరమైనదని ప్రయాణం వద్ద ని వారించారు." చివరకు తను ఆ విమానంలో ప్రయాణించాడు. ప్రయాణం మధ్యలో యాంత్రిక లోపంతో ఆ విమానం సహారా అడవులు మధ్య ఆగిపోయింది. పరిస్థితి బాగా లేదు. కానీ ఏదో అతీతశక్తి అద్భుతంగా అన్ని అమర్చడంతో విమా నం తిరిగి బయలుదేరి నా సోదరుడిని తను ఖచ్చితంగా కాంగోలో ఎక్కడకు వెళ్ళాలనుకున్నాడో అక్కడ దించింది. ఆ తరువాత దక్షిణ దిశగా తన ప్రయాణం కొనసాగించి బయలుదేరిన కొద్ది సమయానికే మధ్య దారిలో కూలిపోయింది. ఆ విమానచోదకుడుకూడా మరణించాడు. అది ఖచ్చితంగా అలా జరగాల్సి ఉంది. కాని నా సోదరునికి తన అదృష్టంమీద నమ్మకం, తనకు ఏమీ జరగదు అని రూఢి గా నమ్మాడు. ఈ విషయానికి వివరణ అలా చెప్పవచ్చు. అ రెండు భావాల కల యిక (అదృష్టం) కలవరపాటు మూలంగా అసౌకర్యం అనివార్యం అయ్యింది. అందువలన విమానంలో సాంకేతిక లోపం తలయెత్తడం సహారాలో దిగడానికి అనుమతి లభించడం, చివరగా అంతా సవ్యంగా జరిగి ఏ ప్రమాదం జరగలేదు. కానీ ఎప్పుడైతే అదృష్టాన్ని నమ్మిన నా సోదరుడు దిగిపోయాడో రెండోవ్యక్తియొక్క శక్తులు దుర దృష్టం (నాకు నచ్చితే) ప్రమాదాన్ని కలిగించి అతని మరణం తథ్యం చేసాయి.

ఇటువంటి సంఘటనే ఒక పడవ ప్రయాణంలో కూడా జరిగింది. ఇద్దరు వ్యక్తులు (బాగా గుర్తింపు) పేరు ఉన్నవాళ్ళు వాళ్ళ పేర్లు నాకు జ్ఞాపకం లేవు. ఇండోచైనాకి విమానంలో వెళ్ళాలి. ప్రమాదం జరిగినా వారిద్దరూ రక్షింపబడ్డారు. తక్కిన తోటి ప్రయాణీకులంతా మరణించారు. వాస్తవానికి అది ఎంతో నాటకీయ సంఘటన. అయితే ఈ ఇద్దరి భార్యభర్తలను దురదృష్టాన్ని మోసుకువచ్చేవాళ్ళుగా చెప్పచ్చు. ఆ విధమైన వాతావరణాన్ని వాళ్లతో తీసుకువస్తారు. వాళ్ళతో ఉంటుంది. (వాస్తవానికి ఈ ప్రమాదం వారి ఫ్రాన్స్ తిరిగి ప్రయాణంలో జరిగింది) అప్పుడు వారిద్దరూ వెనక్కి ఫ్రాన్స్ తిరిగి వెళ్ళడానికి ఒక పడవ ఎక్కారు. ఆ సమయంలో అకస్మాత్తుగా అనూహ్యంగా ఎర్రసముద్రం మధ్యలో పడవరాతి గుట్టను ఢీ కొంది. ఇది ఎంతో అసాధారణ ఘటన. లక్షల ప్రయాణాల్లో ఒకసారికూడా జరగలేదు. పడవ మునిగి

పోయింది. ఈ ఇద్దరూ రక్షింపబడ్డారు. కాని తోటి ప్రయాణీకులంతా సముద్రంలో మునిగి మరణించారు. నేను నిస్సహాయంగా, ఏమీ చేయలేకపోయాను. "ఇటువంటి వాళ్ళతో కలిసి ప్రయాణం చెయ్యవద్దు జాగ్రత్త అని." చెప్పలేకపోయాను. ఇటువంటి వ్యక్తులుంటారు. ఎటువంటి పరిస్థితులనుంచైనా వాళ్ళు బయట పడగలరు. కానీ వాళ్ళతో ఉన్నవాళ్ళు ఘోరమైన విపత్తులకు గురవుతారు.

CWM 5;407 *అనువాదం: టి.యస్. రాజకుమారి (9849412237)*

ఆహారపు అలవాట్లు - ఉన్నతజీవనం

నేనొక స్వదేశీ మహిళను ఎరుగుదును. ఆమె సాధన చేస్తూండేది. ఆమె తన అభిరుచి అలవాటును బట్టి శాకాహారి. ఒకసారి కొంతమంది మిత్రుల ఆహ్వానం మీద వెళ్లినప్పుడు వాళ్ళు ఆమెకు విందులో కోడిమాంసం పెట్టారు. అక్కడ అభ్యంతరం పెడుతూ అనవసరమైన సద్దూ చేయకుండా దానిని తిన్నదామె. కాని తరువాత రాత్రి సమయంలో అకస్మాత్తుగా ఆమె బుట్టలో పెట్టబడి తలకాయ, మొండెం రెండు ముక్కలయ్యి ఉన్నట్లు గుర్తించింది. వణికి పోయింది. కంపించి పోయింది. అదెంతో ఘోరంగా దయనీయంగా అనిపించింది. మళ్ళీ కాసేపటికి తలక్రిందకు, కాళ్ళుపైకి గాలిలో ...... మళ్ళీ వణుకు, వణుకు (నవ్వులు) ఇప్పుడామె మరీ దుర్భర స్థితిలో వుంది. అంతే హఠాత్తుగా ఎవరో తన పొట్టలో నుండీ ఏవేవో పదార్థాలు బయటకి తీస్తున్నారు. ఆమెను ఎంతో వేదనకు గురి చేస్తున్నారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి తనతోపాటు ఒక కత్తిని తెచ్చాడు. ఆమె తల నరికేడు. అంతే చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. ఇదంతా నా కొచ్చి చెప్పింది. అట్లాంటి భయంకరమైన పీడకలను తానెప్పుడూ కనలేదని వాపోయింది. ఆమె నిద్ర పోయేముందు ఆమె అసలేమి ఆలోచించ లేదు. పాపం... అది ఆ కోడి చేతన ఆమెలోకి ప్రవేశించింది. ఆ మహిళ తన కలలో అనుభవించిన వేదన ఆ కోడిది. ఆ జీవి మార్కెట్టుకు తీసుకుపోబడి అమ్మబడి దాని ఈకలు పీకబడి, దాని మెడకాయ పెరికేయబడ్డ అనుభవం. ఇక్కడ ఏమి జరిగిందంటే ఎంతో కొంత మోతాదులో నీవు చికెన్ తోపాటు ఆ జంతువు కుండే చేతనను కూడా లోపలికి మింగావు. ఇది గొప్ప విషయం కాదు. కానీ ఇది సంతోషించవలసిన విషయం కూడా కాదు. ఇది నిన్ను పశువు పక్షాన వుంచడం కంటే మనిషి పక్షాన వుంచడంలో ఏమంత సహకరించదు. ఆదిమ మానవుడే దీనికి

బుజువు. వాళ్ళు వాళ్ళలోని ఆత్మ కంటే కూడా పశు ప్రవృత్తికే అతి చేరువుగా ఉండి వున్నారు. వాళ్ళు తిన్న పచ్చి మాంసమే వండితినే మాంసంకంటే ఎక్కువ బలాన్ని ఇచ్చి వున్నది. వాళ్ళు జంతువుని చంపి దానిని చీల్చి కొరుక్కు తినే వారు. నిజానికి వాళ్ళు చాలా బలవంతులు. అందువలనే వాళ్ళకు ప్రేగులకు పైభాగంలో వుండే అపెండిక్సు చాలా పెద్ద పరిమాణంలో వుండేది. అది పచ్చి మాంసాన్ని పచనం చేయడంలో పని చేసేది. ఎప్పుడైతే అతడు మాంసాన్ని వండుకొని తినడం మొదలుపెట్టాడో క్రమేణా ఆ అవయవం చిన్నది అవుతూ వచ్చింది. ఆ పైదానితో పనిలేకుండా పోయింది. ఇప్పుడు ప్రతిబంధనగా తయారయ్యే రోగ కారకం అవుతుంది. బహుశా ఇప్పుడిక నీవు నీ ఆహారాన్ని మార్చుకొని మృగప్రాయ మైన దానిని అధిగమించిపోవాలని చెప్పే తరుణ మిది. ఖచ్చితంగా ఇది ప్రతి ఒక్కరి చేతన స్థాయిపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒక సాధారణ దైనందిన జీవితాన్ని జీవిస్తూ మామూలు పనులు చేస్తూ, తన జీవనోపాధి గూర్చి తప్ప మరేమి ఆలోచించక, తన కుటుంబాన్నే జాగ్రత్తగా చూచుకొనేందుకు వీలుగా తనను మల్చుకొనేవారు, మాంసాహారం తినడం మంచిది. మరి ఇంకేదన్నా తిననీ, అతడు దేనికైనా సిద్ధపడనీ.... అతడికి మంచిగా తోస్తే... కానీ ఎప్పుడైతే అతడు ఈ మామూలు జీవితాన్ని దాటి ఒక ఉన్నత జీవితంలోకి పోవాలని కోరుకొంటాడో అప్పుడు ఎదురయ్యే సమస్య ఆసక్తిని కల్గించడం మొదలు పెడుతుంది. ఒక ఉన్నత జీవనస్థాయిలోకి అడుగుపెట్టి రూపాంతరీకరణానికి ప్రయత్నిస్తే అప్పుడది అత్యంత ముఖ్యమైన దౌతుంది. అప్పుడు చూచినట్లయితే శరీరం సూక్ష్మంగా మారడానికి తగిన కొన్ని నిర్దిష్టమైన ఆహారాలున్నాయి. తక్కిన వన్నీ జంతు చేతనాస్థాయిలోనే వుంచేస్తాయి. ఒకానొక నిర్దిష్టమైన కాలం మాత్రం కాదు. ఆ దశకు చేరుటకు ముందు ఇతరమైనవి చాలా చేయవలసివుంది.

CWM 6;178- 80

కాయగూరల్లోని చేతన- జంతుజీవితం

అమ్మా ! మాధుర్యమయీ! ఒక కోడి అనుభవించిన వేదన మన పై దాడిచేసేటట్లైతే ఎర్రముల్లంగి క్యారెట్‌ల వేదన కూడా మనపై దాడి చేయగలదా?

జ. దీనికి సంబంధించి, కోడి, బీట్రూట్ కన్నా చాలా చైతన్యవంతమైనదని నేను

నమ్ముతాను. దీని గురించి నా స్వానుభవాన్ని నీకు చెప్పాలి. నేను ఆలోచించేది ఏదో మామూలు విషయంకాదు. టోక్యోలో ఉండగా మాకొక తోట వుండేది. ఆ తోటలో నేను స్వయంగా కాయగూరల్ని పండించే దానిని. అది ఎంతో అందమైనది. ఎన్నో కూరగాయలు పండేవి దానిలో.

ఇహ ప్రొద్దున్నే వ్యాహ్యాళికి. తోటలోనికి వెళ్ళేదానిని. అక్కడ ఆకూరగాయలు మొక్కలకి నీళ్ళు పెట్టేదానిని. ఆ చెట్టు చుట్టూ తిరుగుతూ కూరకోసం ఏఏ కూర గాయలు కోసుకెళ్ళాలా అని ఎంచుకొంటూ వుండే దానిని. కొంచెం ఊహించుకో, అక్కడి కూరగాయల్లో కొన్ని నాతో అనేవి, వద్దువద్దు కోయవద్దు, "వాటిలో మరికొన్ని నన్ను వాటి దగ్గరకు పిలిచేవి. వాటిని దూరంనుండే గమనించే దానిని. అవి అంటుండేవి - నన్ను తీసుకెళ్లు నన్ను కోసుకెళ్ళు." అని

ఇది చాలా తేలిక వాటిల్లో ఏవైతే కోసుకోమనేవో వాటిని చూచేదానిని. ఏవి కోసుకోవద్దు అనేవో వాటిని ముట్టు కొనేదానిని కాదు. ఇది చాలా ప్రత్యేకమైన ఒక విషయంగా తలంచుతూ వుండేదానిని. నా మొక్కలను ఎంతో ప్రేమించేదానిని వాటిని కనిపెట్టుకొని వుంటూ, వాటికి నీరు పోసేటప్పుడు వాటి చుట్టూ శుభ్రం చేసేటప్పుడు ఎంతో చేతనను వాటిల్లోకి పంపుతూ వుండేదానిని. అలా అవి ఒక ప్రత్యేకమైన శక్తిని కల్గి వున్నట్లు నేను భావించే దానిని.

ఫ్రాన్స్‌లోనూ ఇదే పరిస్థితి. అక్కడ దక్షిణఫ్రాన్స్‌లో నాకొక తోట వుండేది. దానిలో బఠాణీ, ముల్లంగి, క్యారెట్ దుంపలను పండించేదానిని.

ఆ తోటలో కూడా కొన్ని కాయగూరలు సంతోషంగా మమ్మల్ని కోసుకో, తీసుకువెళ్ళు, మమ్మల్ని భుజించమనేవి కొన్ని మాత్రం వద్దు, వద్దు నన్ను ముట్టుకో వద్దు అని చెప్పేవి. (నవ్వులు)

అవి ఎందుకలా అనేవి స్వీట్ మదర్ ?

బాగా అడిగావు! దీనినే చాలా విశదంగా పరిశీలించి కనుగొన్నాను. దాని ఫలితం ఎప్పుడూ ఒక మాదిరిగా లేదు. ఆయా సమయాల్లో నిజంగానే ఆ శాకం తినదగినది కాదు. అది మంచిగా వుండేదికాదు. గట్టిగానో చేదుగానో వుండేది. తినడానికి యోగ్యంగా మాత్రం వుండేది కాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు అదింకా తయారవ్వనట్లుగా కనిపించేది. అదింకా పచ్చిదే. ఒకటి రెండురోజులు ఓపిక పడితే అది నాతో అనేది

"నన్ను కోసుకెళ్ళు, నన్ను కోసుకెళ్ళు"
CWM 6;181-182

మనకు మనమే కథలు చెప్పుకోవడం

నేను చిన్నదానిగా వున్నప్పుడు ఈ పద్ధతినే "తనకు తాను కథలు చెప్పుకోవ
అని పిలుచుకొనేదానిని. తలకాయలోపల పదాలతో చెప్పుకొనే కథ కాదు.
నిర్మలమైన తాజా ప్రదేశానికి వెళ్ళిపోవడం... అక్కడ ఒక అద్భుతమైన క
అల్లడం... నీవు గనుక ఇలా నీకు నీవు కథ చెప్పుకోవడం ఎలాగో తెలుసుకొ
అది నిజంగా అందమైనది, నిజంగా సమరసమైనది, సశక్తమైనది, సమన్వయపూ
మైనది, మంచిది అవుతుంది. కానీ నీవు ఎలాగైతే అల్లుకొన్నావో అదే రూప
కాకపోవచ్చును. నీవు రచించుకొన్నదానికి బాహ్య అభివ్యక్తిలో ఇంతో అంతో మా
వుంటుంది.

బహుశా కొన్ని యేళ్ళు పట్టవచ్చు. నీ కథ నీ జీవితాన్ని చక్కబెడుతుం
కానీ కొద్దిమందికే తెలుసు అందమైన కథ నల్లుకోవడం. కానీ చాలా క
భయకంపనలను కలిపేస్తారు. దానికి తరువాత పశ్చాత్తాపపడతారు. ఒకరు
అద్భుతమైన కథను కూర్చి దానిలో ఎట్లాంటి భీతినీ చొప్పించక కేవలం సౌందర్యా
నింపితే చెప్పుకోదగిన ప్రభావాన్ని అది ఆ వ్యక్తి జీవితంపై చూపుతుంది. అది
మనుషులకి తెలియదు.

ఈ శక్తిని, ఈ సృజనాత్మక శక్తిని ఈ ప్రాణికరూపాల్లో ఉపయోగించ
తెలుసుకొంటే, బాల్యంలో బాలుడుగా వున్నప్పుడే ఈ శక్తిని ఎలా వాడాలో తెల
అప్పటినుండే తాను తన భౌతిక సంబంధమైన విధిని చక్కబెట్టుకొంటాడు. సాధారణ
చుట్టుప్రక్కల మనుషులు, ఆఖరికి నీ బాల్యస్నేహితులు, ఇంకా నీ తల్లిదండ్రు
నీ ఉపాధ్యాయులు తమ చేతకానితనంతో అంతా చెడగొట్టి నీ కందిస్తారు. క
ఈ విషయంలో పూర్తి సాఫల్యత లభించదు. ఇహ వేరే విధంగా... శిశువులో వు
సహజమైన సరళత్వంతో నీ జీవితాన్ని అత్యద్భుతంగా తీర్చిదిద్దుకొని వుండేవా
నీ కిక్కడ భౌతిక ప్రపంచాన్ని గురించి చెబుతున్నాను.

బాల్యంనాటి కలలు పరిణత వయస్సులో కాబోయే యథార్థాలు.

CWM 8:118 అనువాదం సి. హెచ్. హర్షవర్ధన్ *(9441519231*